

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 17.10.2007
COM(2007) 602 végleges

2007/0223 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

**a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére,
megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról**

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2007) 1310}

{SEC(2007) 1312}

{SEC(2007) 1136}

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és célkitűzései**

A javaslat általános célkitűzése a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben való közösségi részvétel felülvizsgálata és fokozása annak érdekében, hogy e nemzetközi pusztító jelenség és annak környezeti, gazdasági és társadalmi következményei ellen hozott intézkedések hatékonyságát növeljék.

- **Általános háttér**

A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (a továbbiakban: jogellenes) halászat világszerte az egyik legsúlyosabb fenyegetést jelenti a halállományok fenntarthatóságára és a tengeri környezet biológiai sokféleségére. Nagyfokú egyetértés tapasztalható a nemzetközi közösségben e probléma különösen súlyos voltának elismerése tekintetében, valamint sürgető igény a probléma megelőzése, megakadályozása és felszámolása szempontjából megfelelő intézkedések elfogadására. Ez az egyetértés számos nemzetközi aktusban kifejezésre jutott, de leginkább az önkéntes nemzetközi cselekvési tervben, amelyet a FAO égisze alatt fogadtak el e tárgyban 2001-ben.

A Közösség már több mint 10 éve vesz részt a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben. Politikáját 2002 óta saját cselekvési terve vezérli. Ebből kiindulva a Közösség igen tevékeny volt az utóbbi években, előmozdítva közösségi, regionális és nemzetközi szinten egy, a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nagyra törő politika végrehajtását.

E politika jelentős előrelépést eredményezett. Az új regionális halászati irányítószervezetek létrehozása, akár az EU saját kezdeményezésére, akár annak erőteljes támogatása mellett, kiterjesztette a nemzetközi szabályozás hatálya alatt álló nyílt tengeri halászterületek földrajzi lefedettségét. Ugyanekkor a meglévő irányítószervezetekben elfogadott új intézkedések kiterjedt sora megerősítette a tengereken és kikötőkben folytatott ellenőrzést, és lehetővé tette a kereskedelmi forgalom jobb nyomon követését. A jogellenes hajók fekete listájának elfogadása olyan visszatartó erejű intézkedések bevezetését eredményezte, amelyek a jogellenes tevékenységet folytató hajóként azonosított hajókra irányulnak. 2004-ben lépett hatályba az új partnerségi megközelítés, amely az EU és az olyan fejlődő országok kapcsolatát irányítja, amelyekkel az EU kétoldalú halászati megállapodásokat kötött. Ezen országok irányítási és ellenőrzési kapacitásának megerősítése a partnerségi megközelítés egyik alapköve, és jelentős EU-finanszírozást rendeltek kimondottan e célkitűzéshez. EU-szinten eközben a közös halászati politika 2002-ben elfogadott reformja felhívta a figyelmet annak szükségességére, hogy az EU halászáira és vizeire alkalmazandó szabályok betartását fokozni kell.

Jóllehet sokat tettek ellene, kétség sem férhet hozzá, hogy a jogellenes halászatot még messze nem számolták fel. A Bizottság úgy véli, hogy e gyakorlatnak a közösségi és nemzetközi fellépés ellenére történő folytatódása, valamint drámai környezeti és társadalmi-gazdasági következményei sürgős és határozott választ várnak a Közösségtől.

A Közösség rendelkezik a világ egyik legnagyobb halászflojtájával, és a világ harmadik legjelentősebb halászati erejét képviseli. Egyúttal a halászati termékek legnagyobb piaca és elsődleges importőre. A Közösségbe behozott halászati termékek értéke közel 14 milliárd euróra rúgott 2005-ben. Ráadásul a közösségi piaci szereplőkről úgy tartják, hogy azok között vannak, akik nagyszámú halászhajót lajstromoztatnak a „jogsértő lobogót” rendelkezésre bocsátó államokban.

Nemzetközi kötelezettségvállalásaival és a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás javítására és túlzott kiaknázásának elkerülésére irányuló átfogó célkitűzésével összhangban (amelyeket az EU-nak az Európai Tanácsban 2006-ban elfogadott, fenntartható fejlődésre irányuló stratégiája fogalmazott meg), a Közösség sajátos felelősséggel rendelkezik a jogellenes halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzetközi erőfeszítések összehangolásában.

A Bizottság úgy véli, hogy elérkezett az idő a meglévő keret kitöltésére, hatékonyságának növelésére, és a jobb végrehajtás és a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések nagyobb mértékű betartásának szükségességére való összpontosításra.

- **Hatályos rendelkezések a javaslat által szabályozott területen**

A jelenlegi rendszerben a jogellenes halászzal részben a Közösségben alkalmazandó ellenőrzésről, vizsgálatról és végrehajtásról szóló közösségi rendelkezések (különösen a 2847/93 és a 2371/2002 tanácsi rendelet), valamint a regionális halászati irányítószervezetekben elfogadott szabályok hatálya alatt álló területekre vonatkozó közösségi rendelkezések (különösen az 1936/2002 és a 601/2004 tanácsi rendelet) foglalkoznak.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel**

E javaslat a közös halászati politika átfogó célkitűzését követi, amely „az élő vízi erőforrások kiaknázásának biztosítása a fenntarthatóság gazdasági, környezeti és társadalmi szempontból való biztosításához”, és általánosabban, a természeti erőforrások védelmére való összpontosítása révén hozzájárul a 2006 júniusában az Európai Tanácsban elfogadott, a fenntartható fejlődésre irányuló stratégiához. Összhangban áll továbbá a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es világ-csúcstalálkozón a halászat irányításával kapcsolatban megfogalmazott célkitűzésekkel.

A világtenger felelősségteljesebb kezelésére való törekvés szintén a Közösség jövőbeni tengerpolitikájának jelenlegi megfontolásait vezérlő alapelvek egyike.

2) AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása

2007 januárja és márciusa között széleskörű konzultációs folyamatra került sor a Bizottság szervezeti egységei által előterjesztett, és a Bizottság honlapján közzétett nyilvános dokumentum alapján. A Halászati és Tengerügyi Főigazgatóság által a vita levezetésére készített konzultációs dokumentum röviden vázolta a problémát, és kilenc lehetséges cselekvési terület köré szerveződött: (1) az Európai Közösség halászati kikötőibe belépő harmadik országbeli halászhajók tevékenységére és fogásaik jogszerűségére vonatkozó ellenőrzés javítása, (2) a halászhajón kívüli eszközökkel a Közösségbe behozott harmadik országbeli halászati termékek állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek való megfelelésére vonatkozó ellenőrzés javítása, (3) az EU-piacoknak a jogellenes halászati termékekkel szembeni lezárása, (4) az Európai Közösségből származó állampolgárok által az EK területén kívül folytatott jogellenes tevékenységek kezelése, (5) a jogellenes halászati tevékenység megállapítására vonatkozó jogi eszközök fejlesztése, (6) a halászati intézkedések súlyos megsértésének megakadályozására szolgáló hatékony szankciórendszer bevezetése, (7) a jogellenes halászat elleni fellépés javítása a regionális halászati irányítószervezetekben, (8) a fejlődő országok jogellenes halászat elleni politikájának és eszközeinek támogatása (9) az összhang növelése a nyomon követés, ellenőrzés és felügyelet területén.

E konzultáció eredményeként számos találkozót szerveztek, és a Bizottsághoz jó néhány írásbeli hozzászólás érkezett. A kérdést a Halászati Miniszterek Tanácsának nemhivatalos ülésén vitatták meg 2007. április 17-én. Ezenfelül az Európai Parlament 2007. február 15-én határozatot fogadott el a kérdéstről.

Számtalan, a halászati ágazathoz kötődő személytől és testülettől érkezett hozzászólás, nevezetesen a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságtól (HATB), amely a halászati ágazatban érintett érdekelt feleket tömöríti közösségi szinten; európai és nemzeti halászati szervezetektől (Franciaország, Spanyolország, Görögország), a feldolgozóipartól, kiskereskedőktől, bankoktól és fogyasztóktól, szakszervezetektől, számos nem kormányzati szervezettől (amelyek a környezetvédelmi és fejlesztési ügyekre szakosodtak), németországi, egyesült királyságbeli hatóságoktól, a nemzeti parlament egy képviselőjétől (Hollandia), valamint Norvégia hatóságaitól és a Világbanktól, továbbá egy, a nyomon követhetőségre szakosodott társaságtól.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

A Bizottság kezdeményezésére igen pozitív visszacsatolás érkezett a konzultációs folyamat résztvevőitől. Majdnem minden hozzászólás hangsúlyozta a közösségi fellépés megerősítésének szükségességét e területen. Általában úgy vélték, hogy ez a leglényegesebb a Bizottság által a konzultációs dokumentumban meghatározott cselekvési területek közül.

Az érdekeltek között nézeteltérés volt a kezdeményezés alkalmazási körét illetően. A halászati kitermelő ágazat egy része úgy vélte, hogy a kezdeményezés nem terjedhet ki a közösségi halászflojtára, amely átfogó ellenőrzési rendszer alatt áll, és nem tekinthető úgy, hogy jogellenes tevékenységet folytat. A válaszadók nagy többsége azonban támogatta az ötletet, hogy a kezdeményezésnek széleskörűnek kell lennie, és valamennyi halászflojta (közösségi és nem közösségi) tevékenységére ki kell terjednie.

Néhány érdekelt aggodalmát fejezete ki azon problémákkal kapcsolatban, amelyeket a kérdés átfogó megközelítésének Közösség általi elfogadása eredményezhet, amely megközelítés nem veszi figyelembe a halászat és a jogellenes halászattal érintett régiók sajátosságait, és szükségtelenül hoz létre új kényszerítő intézkedéseket. Hangsúlyozták azt a tényt, hogy a Közösségnek jövőbeni fellépését a halászati jogszabályok legsúlyosabb megsértéseire kellene összpontosítania.

Néhány érdekelt bizonygatta, hogy a meglévő keretrendszer jobb végrehajtását kellene prioritásként kezelni, és hogy új szabályozási kezdeményezéseket csak akkor kell bevezetni, ha azokra szükség van.

Egy másik lényeges aggodalom a kereskedelmi intézkedéseknek a fejlődő országokra gyakorolt esetleges negatív hatását érintette, és kiemelték az e kérdéssel kapcsolatos mélyreható elemzés szükségességét.

2007. január 15. és 2007. március 12. között nyilvános konzultációra került sor az interneten. A Bizottsághoz körülbelül 30 írásbeli hozzászólás érkezett. A Bizottságnak küldött hozzászólásokkal kapcsolatos eredmények a következő címen érhetőek el: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_150107_en.htm

A konzultációs folyamat kimenetelét a Bizottság által előterjesztett, a javaslattal kapcsolatos hatásvizsgálati jelentéshez mellékelte dokumentum foglalja össze.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Érintett tudomány- és szakterületek

A Bizottság szervezeti egységei külső szakértői véleményeket használtak fel az e javaslatához kapcsolódó néhány tényező alátámasztására.

A 36/2006 különleges egyezmény célja a Bizottság által a jogellenes halászat elleni eszközként előirányzott kereskedelmi intézkedések hasznosságának és hatásának az elemzése volt. Az 5/2007 különleges szerződés rendeltetése az azon szükséges külső tényezők és források biztosítása volt, amelyeket a Bizottság a jogellenes halászat elleni jövőbeni bizottsági javaslatoknak esetlegesen részét képező intézkedésekhez kapcsolódó hatásvizsgálat végső elkészítéséhez használhatott.

Alkalmazott módszer

A két különleges egyezményt a Bizottság és az Océanic Développement külső tanácsadó cég közötti hatályos keretszerződések (FISH/2003/02, illetve FISH/2006/20) keretében kötötték meg.

A konzultációba bevont főbb szervezetek/szakértők

Az Océanic Développement külső tanácsadó cég.

A beérkezett és felhasznált javaslatok összefoglalása

Visszafordíthatatlan következménnyel járó súlyos kockázatok meglétét nem említették.

Az első tanulmány a halászati termékek kereskedelmében elsődleges szereplőként részt vevő Európai Közösség jelenlegi helyzetéről nyújt tájékoztatást, bemutatja a közösségi piac sebezhetőségét a jogellenes halászatból származó halászati termékek behozatalával szemben, és különböző olyan eszközöket elemez, amelyeket a Közösség bevezethetne e behozatok megszüntetésére.

A második tanulmány mutatja be azokat a problémákat, amelyek kifejezetten a közös halászati politika szabályainak súlyos megsértésével szemben a tagállamok által alkalmazott szankciók elégtelen szintje következtében alakultak ki. Kiemeli továbbá a nemzeti jogszabályokban található szankciók mértékének nagyarányú különbözőségét, ami a közösségi szintű egyenlő versenyfeltételek hiányát és a tiltott gyakorlatok ösztönzését eredményezi.

A szakértői vélemény nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének eszközei

A tanulmányokat a Halászati és Tengerügyi Főigazgatóság internetes honlapján teszik hozzáférhetővé.

• **Hatásvizsgálat**

A Bizottság elvégezte a javaslat hatásvizsgálatát, amelynek eredménye egy olyan jelentés, amelyet az Európai Bizottság Halászati és Tengerügyi Főigazgatóságának honlapján tesznek majd közzé.

E jelentésben a következő lehetőségeket mérlegelték:

– a jelenlegi keretrendszer végrehajtásának javítása a közösségi vizeken, és a jogellenes halászat elleni közösségi politika fokozása többoldalú és kétoldalú testületekben a probléma külső vonatkozásának kezelésére. Ez a lehetőség nem igényelné új szabályozási eszközök elfogadását. Mindazonáltal nem adna elégséges választ a helyzet sürgősségére, sem a jelenlegi rendszert károsító legsúlyosabb problémákra, különösen a közösségi piacnak a jogellenes termékek behozatalával szembeni sebezhetőségére, és a jogsértő állam lobogója alatt közlekedő hajók halászati tevékenységének tartós folytatására. E két probléma új jogi eszközök elfogadását teszi szükségessé. Ez a lehetőség egyszerűen azt jelenti, hogy a Közösség nagyobb hangsúlyt fektet a jogellenes halászat elleni küzdelem szükségességére, de azon intézkedések bevezetése nélkül, amelyek e célhoz nélkülözhetetlenek. Valós a kockázata annak, hogy e lehetőség csak a jó szándék kinyilatkoztatását eredményezi, nem jár lényegi változtatásokkal, és csak állandósítja a status quót;

– egy eseti megközelítésen alapuló politika kialakítása, amelyet a különböző halfajok sajátos jellemzőihez és a jogellenes halászat nagymértékű előfordulásával jellemzett területekhez igazítanak. E lehetőség szerint célzott megközelítést kell követni, amely a jogellenes halászat legkézzelfoghatóbb megnyilvánulásaira összpontosít és az érintett állományok vagy területek sajátosságaitól függő egyedi válaszokat ad.

A jogellenes tevékenységek változó és titkos jellege bizonytalanná teszi e lehetőség hatékonyságát. Nagy a kockázata annak, hogy e lehetőség olyan megoldásokhoz vezet, amelyeket az elfogadásuk időpontjáig nem alkalmasabbak az aktuális probléma elhárítására, és végül nem éri el a valódi célokat. Nehéznek tűnik az is, hogy ezt a megközelítést átültessék a fejlődő országok vizein folytatott jogellenes halászatra. Ráadásul, ez a lehetőség nem költségmentes. Végrehajtása egy sor olyan szabályozási eszköz elfogadását eredményezné, amelyek az egyes szabályozandó helyzetekre szakosodnának. A megfelelés költségei is igen magasak lennének, és a fajok korlátozott számára alkalmazandó behozatali engedélyezési rendszer tekintetében valószínűleg még a valamennyi halászati termék behozatalára alkalmazandó általános engedélyezési rendszer költségeinél is magasabbak lennének.

– Új és átfogó kezdeményezés, amely kiterjed mind a közösségi, mind a nem közösségi vizekre; egyértelmű politikai elvekre és szabályozási intézkedésekre épül, amelyek kiegészítik a jelenlegi keretrendszert, és biztosítják az alkalmazandó jogszabályok nagyobb mértékű betartását, valamint lehetővé tennék az EK számára, hogy nemzetközi kötelezettségvállalásai teljesítésére egyoldalú és nagyra törő intézkedéseket fogadjon el, ha a többoldalú intézkedésekkel nem érhető el kielégítő eredmény. E lehetőséghez olyan ambiciózus szabályozási eszköz elfogadására lenne szükség, amely választ ad arra a három fő kihívásra, amellyel a Közösségnek a jogellenes halászattal kapcsolatban szembe kell néznie: a jogellenes halászatból származó termékek Közösségbe történő behozatalának megállítása, a közösségi vizeken kívül, jogsértő államok lobogói alatt közlekedő halászhajók által teremtett probléma kezelése, és a közös halászati politika szabályai betartásának javítása a közösségi vizeken.

E lehetőség végrehajtása nagy igényeket támasztana és jelentős változtatásokat tenne szükségessé. Elsőként azt foglalja magában, hogy a Közösség jelentős szabályozási eszközt fogad el. Új feladatokat és költségeket is teremtene, amelyek ugyanakkor különböző mechanizmusok és kiegészítő intézkedések révén mérsékelhetők lennének. E költségek arányosnak tűnnek a Közösség azon igényéhez viszonyítva, hogy lényegesen javítsa a jogellenes halászat ellen irányuló politikájának hatékonyságát.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javaslat összefoglalása**

A javaslat arra az elvre épül, hogy a jogellenes halászat elleni hatékony stratégiának átfogónak kell lennie, és ki kell terjednie a probléma minden szempontjára, a teljes ellátási lánc mentén.

A javaslat olyan rendszert hoz létre, amelynek célja a jogellenes halászatból származó halászati termékek Közösségbe történő behozatalának megállítása. E célból tanúsítási rendszert hoznának létre. E rendszer szerint valamennyi halászati termék (beleértve a feldolgozott termékeket is) Közösségbe történő behozatalát attól tenné függővé, hogy

az érintett lobogó szerinti állam tanúsítja, az adott terméket jogszerűen fogták. Ezen intézkedés kiegészítéseként a harmadik országok halászhajói kirakodásának nyomon követését a közösségi kikötőkbe való belépésére és az átrakodásra vonatkozó új feltételekkel kellene javítani.

E javaslat egy sor olyan intézkedést is előír, amelyek célja annak megakadályozása, hogy a halászati ágazat piaci szereplői előnyt kovácsoljanak egyes államok mulasztásaiból, amelyek a halászati erőforrásokkal való gazdálkodással és az e források megőrzésével kapcsolatos szabályok halászflojtájuk általi betartásának biztosításával függnek össze. Amennyiben erre nem találnak hatékony megoldást a regionális halászati irányítószervezeteken belül, a Közösség megnevezhetné azokat a halászhajókat és államokat, amelyek a nemzetközi jogszerűség határait átlépve tevékenykednek és aláássák a halászati erőforrások fenntarthatóságát, valamint szankciókat alkalmazhatna velük szemben.

A javaslat olyan rendszert hoz létre, amely közelíti a tagállamok által a közös halászati politika szabályainak súlyos megsértése esetén alkalmazandó szankciók maximális szintjét. Megállapít továbbá olyan rendelkezéseket, amelyek erősítik a tagállamok állampolgáraikkal szembeni felelősségét, amikor azok a Közösségen kívül vesznek részt halászati tevékenységekben vagy támogatják azokat.

- **Jogalap**

A Szerződés 37. cikke.

- **A szubszidiaritás elve**

E javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazható.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok(ok) miatt.

A titokban végzett és jogellenes tevékenységek – például a jogellenes halászat – elleni küzdelem olyan intézkedések elfogadását teszi szükségessé, amelyek az érintett tevékenységek terjedelmével arányosak, és igazodnak annak jellegéhez. Az e javaslatban foglalt fellépés némi többletköltséggel fog járni a gazdasági szereplők, valamint az EU-tagállamok és a harmadik országok nemzeti közigazgatásai számára. Ez különösen a halászati termékek Közösségbe történő valamennyi behozatalára alkalmazandó tanúsítási rendszer létrehozására vonatkozik. E költségek azonban viszonylag korlátozottak maradnak, és azokat nagymértékben ellensúlyozza az intézkedések végrehajtásából eredő nyereség.

A javaslat szerint riasztórendszert kellene létrehozni, amely a tagállamok ellenőrző hatóságainak segítséget nyújt feladataik ellátásához azáltal, hogy értesíti őket az egyes halászhajókról, piaci szereplőktől, illetve államokból származó termékek állománymegőrzési intézkedéseknek való megfelelésével összefüggésben felmerülő kétségekről. Ez lehetővé teszi az ellenőrző hatóságok számára, hogy meghatározzák fellépésük prioritásait, így könnyítve a javaslatban foglalt egyéb intézkedésekből eredő munkaterhet. A jogellenes halászat elleni, a Bizottság által javasolt új stratégia

szorosabbra fűzi az ellenőrző hatóságok közötti együttműködést; ezen erőfeszítéseknek, amelyeket a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatalnak kell koordinálniuk, elő kell segíteniük az ellenőrzési eszközök összevonását és a Közösségen belüli ellenőrzési tevékenység átfogó hatékonyságának javítását.

A nemzeti közigazgatásokra és gazdasági szereplőkre háruló további ellenőrzési követelmények alkalmasak az érintett intézkedések megfelelő alkalmazásának biztosítására, és arányosak e cél elérésével.

- **Az eszköz megválasztása**

A javasolt eszköz: rendelet.

Egyéb eszközök nem lennének megfelelőek a következő ok(ok)ból:

A közös halászati politika a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A közösségi szinten elfogadott szabályoknak egységeseknek és kötelező erejűeknek kell lenniük, hogy elkerüljék a különböző előírások egyidejű meglétét a tagállamok között. Ezért indokolt, hogy ezeket az intézkedéseket egy rendeletjavaslatba foglalják.

4) KÖLTSÉGVETÉSI KIHATÁSOK

A javaslat nincs kihatással a közösségi költségvetésre.

5) KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓ

- **Egyszerűsítés**

A javaslat a jogszabályok egyszerűsítésével jár.

A javaslat egyszerűsíti és javítja a regionális halászati irányítószervezetekben elfogadott határozatokból eredő ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási keretrendszert. A Közösség egy tucat ilyen szervezet tagja. Rendelkezéseik szervezetenként lényegesen eltérőek lehetnek. Jelenleg különböző tanácsi rendeletekkel kerülnek be a közösségi jogba. Ez két nehézséggel jár. Először is, a regionális halászati irányítószervezetek rendelkezéseinek mennyisége, valamint elfogadásuk és felülvizsgálatuk gyakorisága gyakran megnehezítik időbeni átültetésüket a közösségi jogba. Másodszor, a különböző jogrendszerekből származó eltérő szabályok együttes megléte zavart okoz a közösségi piaci szereplők és a tagállamok körében.

A Bizottság ezért azt javasolja, hogy a regionális halászati irányítószervezetekben elfogadott, főbb ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási rendelkezések közösségi jogba történő belefoglalását a javasolt rendelet biztosítsa. E rendelet integrálná az olyan regionális halászati irányítószervezetekben elfogadott, leginkább nagyra törő előírásokat, amely szervezeteknek a Közösség is szerződő fele, és kiterjesztené ezen előírások hatályát a regionális halászati irányítószervezet ellenőrzése alatt álló összes vizekre. Ez a szabályoknak a meglévő legmagasabb szintű ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási előírásokkal összhangban történő harmonizálása révén hozzájárulna a közösségi piaci szereplőkre és hatóságokra alkalmazandó keretrendszer egyszerűsítéséhez.

- **Meglévő jogszabály hatályon kívül helyezése**

A javaslat elfogadása meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezéséhez vezet.

- **Felülvizsgálati/módosítási/megszüntetési záradék**

E javaslat felülvizsgálati záradékot tartalmaz.

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

**a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére,
megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁴,

mivel:

- (1) A Közösség szerződő fele az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményének, megerősítette az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodást (az ENSZ 1995. évi halállomány-megállapodását), és elfogadta a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodást. E rendelkezések többek között megfogalmazzák azt az elvet, hogy minden államnak köteles megfelelő intézkedéseket elfogadni annak érdekében, hogy biztosítsa a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást és a más államokkal e célból történő együttműködést.
- (2) A 2371/2002/EK tanácsi rendelet megfogalmazása szerint a közös halászati politika célja az, hogy az élő vízi erőforrások kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítsa.

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ HL C [...], [...], [...]. o.

⁴ HL C [...], [...], [...]. o.

- (3) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásával szembeni egyik legsúlyosabb fenyegetés, amely alapjaiban veszélyezteti a közös halászati politikát, és a világtenger felelősségteljesebb kezelésének előmozdítására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket; a jogellenes halászat ezenkívül igen nagy veszélyt jelent a tenger biológiai sokféleségére, ezért ezzel a problémával foglalkozni kell „a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig — és azon túl” című, (COM(2006) 216) bizottsági közleményben kitűzött célokkal összhangban.
- (4) Nemzetközi kötelezettségvállalásaival összhangban, és tekintettel a probléma méretére és sürgető voltára, az Európai Közösségnek lényegesen fokoznia kell a jogellenes halászat elleni fellépését, és új szabályozási intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek a jelenség valamennyi szempontjára kiterjednek.
- (5) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által 2001-ben elfogadott nemzetközi cselekvési tervvel összhangban a jogellenes halászat olyan halászati tevékenység, amely jogellenesnek, nem bejelentettnek és szabályozatlannak tekinthető, ahol
1. a jogellenes halászat olyan tevékenység,
 - amelyet nemzeti vagy külföldi hajók folytatnak egy adott állam joghatósága alá tartozó vizeken, az állam engedélye nélkül vagy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek megsértésével;
 - amelyet a megfelelő regionális halászati irányítószervezetbe tartozó, de a szervezet által elfogadott, és az állam számára kötelező állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseket, vagy az alkalmazandó nemzetközi jog megfelelő rendelkezéseit megszegő állam lobogója alatt közlekedő hajó folytat; vagy
 - amely sérti a nemzeti jogszabályokat vagy nemzetközi kötelezettségeket, beleértve az egy adott regionális halászati irányítószervezettel együttműködő államok által vállalt kötelezettségeket.
 2. A nem bejelentett halászat olyan tevékenység,
 - amelyet a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések megsértve nem jelentettek be, vagy pontatlanul jelentettek be a megfelelő nemzeti hatóságnál; vagy
 - amelyet egy adott regionális halászati irányítószervezet illetékességi területén folytatnak, de nem jelentettek be, vagy pontatlanul jelentettek be az adott szervezet bejelentésre vonatkozó eljárásainak megsértésével.
 3. A szabályozatlan halászat olyan tevékenység,
 - amelyet a megfelelő regionális halászati irányítószervezet illetékességi területén felségjel nélküli, vagy olyan állam lobogója alatt közlekedő hajók folytatnak, amely állam nem részese az említett szervezetnek, illetve amelyet egy halászatot

folytató jogalany végez oly módon, amely nincs összhangban az adott szervezet állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseivel vagy sérti azokat, vagy

- amelyet olyan területen folytatnak vagy olyan halállományokra irányul, amelyekre nincs alkalmazandó állománymegőrzési vagy gazdálkodási intézkedés, és amennyiben e halászati tevékenységet az államnak az élő tengeri erőforrások védelmével kapcsolatos nemzetközi jogi kötelezettségével nem összeegyeztethető módon folytatják.
- (6) Az Európai Közösség fellépésének elsődlegesen a jogellenes halászat fogalommeghatározásába tartozó magatartásformára kell irányulnia, amelyek a legsúlyosabb károkat okozzák a tengeri környezetben, a halállományok fenntarthatóságában, és a halászati erőforrások megőrzésére és a velük való gazdálkodásra vonatkozó szabályokat betartó halászok társadalmi-gazdasági helyzetében.
 - (7) A jogellenes halászat meghatározásával összhangban e rendelet alkalmazási körét ki kell terjeszteni a nyílt tengeren és a parti államok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken – beleértve az Európai Közösség tagállamainak felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengeri vizeken – folytatott halászati tevékenységekre.
 - (8) A jogellenes halászat által jelentett probléma közösségi jelentőségének megfelelő kezelése céljából nélkülözhetetlen, hogy az Európai Közösség elfogadja a közös halászati politika szabályai betartásának javításához szükséges intézkedéseket; a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet felülvizsgálatáig e rendeletet ilyen célú rendelkezésekkel kell kiegészíteni.
 - (9) A közösségi szabályok és különösen a 2847/93 rendelet II. címe átfogó rendszert írnak elő, amelynek célja a közösségi halászhajókról származó kifogott mennyiség jogszerűségének ellenőrzése; a harmadik országok halászhajói által kifogott és a Közösségbe behozott halászati termékekre alkalmazandó jelenlegi rendszer nem biztosítja az ellenőrzés ezzel egyenértékű szintjét; ez a gyengeség jelentősen ösztönzi a jogellenes halászatot folytató külföldi piaci szereplőket arra, hogy termékeiket eladják a Közösségben és növeljék tevékenységük jövedelmezőségét; mint a halászati termékeknek a világon a legnagyobb piaca és importőre, a Közösség sajátos felelősséggel rendelkezik annak biztosítására, hogy a területére behozott halászati termékek ne jogellenes halászatból származzanak; ezért új rendszert kell bevezetni annak biztosítására, hogy a Közösségbe behozott halászati termékek ellátási láncra megfelelő ellenőrzés alá tartozzon.
 - (10) A harmadik országok lobogója alatt közlekedő halászhajóknak a közösségi kikötőkbe való belépésére irányadó közösségi szabályokat szigorítani kell annak biztosítására, hogy a harmadik országok lobogója alatt közlekedő halászhajók által kirakodott halászati termékek jogszerűsége megfelelően ellenőrizhető legyen; ez különösen azt vonná maga után, hogy a közösségi kikötőkbe való belépés csak azon, harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajók számára engedélyezett, amelyek pontos információt tudnak szolgáltatni fogásaik jogszerűségéről, és ezt az információt hitelesíttetni tudják a lobogó szerinti állammal.

- (11) A tengeri átrakodás kicsúszik a lobogó szerinti vagy a parti állam mindenfajta megfelelő ellenőrzése alól, és a jogellenes halászatot folytató piaci szereplők szokásos módszere a fogás jogellenes voltának leplezésére; indokolt ezért, hogy a Közösség csak azokat az átrakodásokat engedélyezze, amelyekre a tagállamok kijelölt kikötőiben, vagy amennyiben közösségi haláshajót érintő átrakodásról van szó, a közösség vizein vagy harmadik országok kikötőiben kerül sor.
- (12) Helyénvaló megállapítani azokat a feltételeket, eljárást és gyakoriságot, amelynek megfelelően a tagállamoknak le kell folytatniuk a harmadik országok lobogója alatt közlekedő haláshajók kikötői vizsgálatát.
- (13) Be kell tiltani a jogellenes halászatból származó halászati termékek Közösségbe történő behozatalát; annak érdekében, hogy e tilalom hatékony legyen, és biztosítsa, hogy valamennyi behozott termék halászata a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek és adott esetben más, az érintett haláshajóra alkalmazandó, a tárgyhoz tartozó szabályoknak megfelelően történt, be kell vezetni egy, a halászati termékek Közösségbe történő valamennyi behozatalára alkalmazandó tanúsítási rendszert.
- (14) A Közösség a tanúsítási rendszer végrehajtásánál figyelembe veszi a fejlődő országok kapacitási korlátait.
- (15) Helyénvaló, hogy e rendszer keretében a halászati termékek Közösségbe történő behozatalának egy tanúsítvány bemutatása legyen az előfeltétele. E tanúsítványnak tartalmaznia kell azt az információt, amely lehetővé teszi az érintett termékek jogszerűségének bizonyítását; a tanúsítványt a szóban forgó halakat kihalászó hajó lobogója szerinti országnak hitelesítenie kell összhangban azzal a nemzetközi jogi kötelezettségével, amely szerint gondoskodnia kell arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a halászati erőforrások megőrzésére és a velük való gazdálkodásra vonatkozó nemzetközi szabályokat.
- (16) Lényeges, hogy ez a tanúsítási rendszer a halászati termékek Közösségbe történő valamennyi behozatalára vonatkozzon, beleértve azokat a termékeket, amelyeket a lobogó szerinti államon kívüli országba szállítottak vagy ott dolgoztak fel, mielőtt elérték volna a Közösség területét. E termékekre tehát sajátos követelményeket kell alkalmazni annak biztosítására, hogy a Közösség területére érkező termékek ne különbözzenek azoktól, amelyek jogszerűségét a lobogó szerinti állam hitelesítette.
- (17) Egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajóról származó halászászmány feldolgozási célú kivitelét szintén a tanúsítási rendszer hatálya alá kell vonni.
- (18) Azoknak a tagállamoknak, amelyekbe a termékek be kívánják hozni, képesnek kell lenniük a szállítmányt kísérő fogási tanúsítványok hitelességének ellenőrzésére, és fel kell jogosítani őket a behozatal visszautasítására, ha a rendeletben a fogási tanúsítványra megállapított feltételek nem teljesülnek.

- (19) Annak érdekében, hogy a Közösségbe behozott halászati termékek jogszerűségének ellenőrzésével kapcsolatos feladatok ellátásához segítséget nyújtsanak a tagállamok ellenőrző hatóságainak, valamint a közösségi piaci szereplők figyelmeztetésére közösségi riasztórendszert kell létrehozni azzal a céllal, hogy az alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási szabályok egyes harmadik országok általi betartásával kapcsolatban felmerülő megalapozott kétségekről szóló információt terjessze.
- (20) Lényeges, hogy a Közösség visszatartó erejű intézkedéseket fogadjon el a jogellenes halászatot folytató halászhajókkal szemben, amelyek nem tartoznak a lobogó szerinti állam által az e tevékenységekre válaszul hozott megfelelő intézkedésének hatálya alá.
- (21) E célból a Bizottságnak a tagállamokkal, a Halászati Ellenőrző Hivatallal, harmadik államokkal és egyéb testületekkel együttműködésben azonosítania kell a jogellenes halászzal gyanúsított halászhajókat, és a Bizottságnak információt kell kérnie az illetékes lobogó szerinti államtól a megállapítások pontosságát illetően.
- (22) A feltételezhetően jogellenes halászati tevékenységet folytató halászhajókkal kapcsolatos kivizsgálások megkönnyítésére és az állítólagos jogsértés folytatásának megelőzésére a tagállamoknak e hajókat egyedi ellenőrzési és vizsgálati követelmények alá kell vonniuk.
- (23) Ha a megszerzett információ alapján kellően megalapozott az a feltételezés, hogy a halászhajók jogellenes halászatban vettek részt, és az illetékes lobogó szerinti állam e tevékenységekre válaszul nem hozott hatékony intézkedést, helyénvaló, hogy a Bizottság e hajókat felvegye a jogellenes hajók listájára.
- (24) Annak orvoslására, ha a lobogó szerinti állam a lobogója alatt közlekedő, és a jogellenes hajók listáján szereplő hajókkal szemben nem fogadatosít hatékony intézkedést, valamint az e hajók által folytatott halászati tevékenységek folytatásának megelőzésére a tagállamoknak e hajókra egyedi intézkedéseket kell alkalmazniuk.
- (25) A jogellenes hajók listájára felvett hajók jogainak védelmére a listára vételi eljárásnak biztosítania kell a lobogó szerinti állam, és ahol lehetséges az érintett tulajdonos vagy az üzemeltetők számára azt a lehetőséget, hogy az eljárás bármely szakaszában meghallgassák őket, és lehetővé kell tennie a hajó listáról való törlését, ha a listára vételének kritériumai többé nem állnak fenn.
- (26) Annak érdekében, hogy a Közösségben egységes keretrendszer jöjjön létre, és a jogellenes halászatban érintett halászhajókra vonatkozó listák megsokasodásának elkerülésére, regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott, a jogellenes hajók listájára felvett halászhajókat automatikusan fel kell venni a Bizottság által összeállított megfelelő listákra.
- (27) Az egyes államok által a nemzetközi jog szerint rájuk, mint lobogó, kikötő vagy piac szerinti, illetve parti államra háruló azon kötelezettség teljesítésének elmulasztása, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy halászhajóik vagy állampolgáraik betartsák a halászati erőforrások megőrzésével és a velük való gazdálkodással kapcsolatos szabályokat, a jogellenes halászat fő hajtóereje, ezért a Közösségnek foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel.

- (28) E célból e nemzetközi és regionális szintű fellépésen felül a Közösséget fel kell jogosítani e nem együttműködő államok nemzetközi előírásokra támaszkodó, átlátható, egyértelmű és objektív kritériumok alapján történő azonosítására, valamint arra, hogy – miután lehetőséget adott nekik észrevételeik megtételére – megkülönböztetésmentes, jogszerű és arányos intézkedéseket fogadjon el velük szemben, beleértve a kereskedelmi intézkedéseket is.
- (29) Elengedhetetlen, hogy a közösségi állampolgárokat hatékony eszközökkel tartsák vissza a harmadik országok lobogója alatt közlekedő és a Közösségen kívül tevékenykedő hajók által folytatott jogellenes halászatban való részvételtől, illetve annak támogatásától; a lobogó szerinti állam felelőssége elsőbbségének sérelme nélkül a tagállamoknak ezért be kell vezetniük a szükséges intézkedéseket és együtt kell működniük a többi tagállammal és harmadik államokkal az ilyen tevékenységet folytató állampolgáraik azonosítására, továbbá biztosítaniuk kell, hogy velük szemben megfelelő szankciókat alkalmaznak, és ellenőrizniük kell a Közösségen kívüli, harmadik országok hajói által érintett állampolgáraik tevékenységét.
- (30) A közös halászati politika szabályainak a közösségi vizeken történő vagy közösségi piaci szereplők általi súlyos megsértése továbbra is nagy számban fordul elő, ami nagymértékben annak köszönhető, hogy a tagállamok jogszabályaiban az e szabályok súlyos megsértésére előírt szankciók nem eléggé visszatartó erejűek; e hiányosságot fokozza a tagállamok által megállapított szankciók mértékének nagyfokú eltérése, ami a jogellenes piaci szereplőket arra ösztönzi, hogy olyan tagállamok területén vagy vizein tevékenykedjenek, ahol a szankciók mértéke a legalacsonyabb; ennek orvoslására a 2371/2002 és a 2847/93 rendeletben az e területre megállapított rendelkezésekre építve helyénvaló a Közösségen belül közelíteni a közös halászati politika szabályainak súlyos megsértésére előírt szankciók legmagasabb szintjét, valamint kiegészítő rendelkezéseket előírni.
- (31) A halászati tevékenységre irányadó szabályokat súlyosan megsértő magatartásformákon felül a jogellenes halászatból vagy jogellenes halászatot folytatóként azonosított hajókról származó halászati termékekkel kapcsolatos kereskedelmi vagy üzleti tevékenység folytatását is súlyos jogsértésnek kell tekinteni, amelynek tekintetében a tagállamoknak szankciókat kell elfogadniuk.
- (32) A közös halászati politika szabályainak súlyos megsértését hatékony, arányos, és visszatartó erejű szankciókkal kell büntetni, amelyeket közösségi szinten a jogi személyekre is alkalmazni kell, mivel e jogsértéseket nagymértékben a jogi személyek érdekében vagy javára végzik.
- (33) A hajók tengeri észlelésére vonatkozó, egyes regionális halászati irányítószervezetekben elfogadott rendelkezéseket a Közösségen belül összehangoltan kell végrehajtani.
- (34) A tagállamok, a Bizottság és a harmadik államok közötti együttműködés elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a jogellenes halászatot megfelelően kivizsgálják, és hogy az e rendeletben megállapított rendelkezések alkalmazhatók legyenek; ezen együttműködés fokozására kölcsönös segítségnyújtási rendszer jön létre.

- (35) Az arányosság elvével összhangban, a jogellenes halászat felszámolásával kapcsolatos alapvető célkitűzés elérése érdekében szükséges és helyénvaló szabályokat megállapítani az e rendeletben előírt intézkedésekre vonatkozóan. E rendelet a Szerződés 5. cikkének harmadik bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban történik.
- (37) E rendelet a jogellenes halászatot az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések és szabályok különösen súlyos megsértésének minősíti, mivel az jelentős mértékben aláaknázza a megszegett szabályokban megfogalmazott célkitűzések elérését, és veszélyezteti az érintett állományok fenntarthatóságát, továbbá a tengeri környezet megőrzését. Tekintettel korlátozott alkalmazási körére, e rendelet végrehajtásának a közös halászati politika keretében folytatott halászati tevékenységek ellenőrzésének és nyomon követésének alapvető keretrendszerét megállapító 2847/93 tanácsi rendeletre kell támaszkodnia, és azt ki kell egészítenie. Ennek megfelelően, e rendelet megerősíti a 2847/93/EGK rendeletben a harmadik országok hajóinak kikötői ellenőrzésére vonatkozó szabályokat (28e., 28f. és 28g. cikk), amelyeket így hatályon kívül helyez, és helyükbe az e rendelet II. fejezetében megállapított kikötői vizsgálati rendszert lépteti. Ezenfelül e rendelet a X. fejezetben olyan szankciórendszert ír elő, amelyet kimondottan a jogellenes halászati tevékenységekre kell alkalmazni. A 2847/93/EGK rendelet szankciókra vonatkozó rendelkezéseit (31. cikk) így továbbra is alkalmazni kell a közös halászati politika e rendelet által nem érintett szabályainak megsértésére vonatkozóan.
- (38) Az egyéneknek a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos védelmét a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szabályozza, amelyet teljes mértékben alkalmazni kell az e rendelet alkalmazásában végzett adatfeldolgozásra, különös tekintettel az érintetteknek az adatokhoz való hozzáféréseivel, azok helyesbítésével, zárolásával és törlésével kapcsolatos jogaira, valamint a harmadik személyek értesítésére, amelyeket ebből következően e rendelet a továbbiakban nem részletez.
- (39) A 2847/93/EGK, 1093/94/EK, 1447/1999/EK, 1936/2001/EK és a 601/2004/EK tanácsi rendelet által szabályozott kérdésekre vonatkozó új rendelkezések hatálybalépése szükségképpen e rendeletek egy részének vagy egészének hatályon kívül helyezését eredményezi.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet Általános rendelkezések

1. cikk – Alkalmazási kör

- (1) E rendelet közösségi rendszert hoz létre a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (a továbbiakban: jogellenes) halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (2) Ebből a célból valamennyi tagállam meghozza a megfelelő intézkedéseket a közösségi joggal összhangban a rendszer hatékonyságának biztosítására. Elégséges eszközöket bocsát illetékes hatóságai rendelkezésére, hogy lehetővé tegye a számukra az e rendeletben megállapított feladataik ellátását.
- (3) Ezt a rendszert valamennyi, a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó területen vagy tengeri vizeken, illetve közösségi halászhajók vagy állampolgárok által folytatott jogellenes halászati tevékenységre, valamint minden kapcsolódó tevékenységre alkalmazni kell. A rendszer az érintett lobogó szerinti vagy parti állam joghatóságának sérelme nélkül a nem közösségi hajók által a nyílt tengeren vagy harmadik ország joghatósága alá tartozó vizeken folytatott jogellenes halászati tevékenységre is vonatkozik.
- (4) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszert a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelettel összefüggésben kell végrehajtani.

2. cikk – Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „*halászhajó*”: a halászati erőforrások kereskedelmi kiaknázására használt, vagy ilyen célú felhasználásra szánt bármilyen méretű hajó, beleértve a segítőhajókat, a halszállító hajókat, a halfeldolgozó hajókat és az átrakodásban részt vevő hajókat;
- b) „*halászati termék*”: a legutóbbi módosítás szerinti, a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet által megállapított kombinált nomenklatúra 3. fejezete és a 1604 és 1605 vámtarifaszám alá tartozó, a tengerből kifogott bármely termék;
- c) „*állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések*”: az élő tengeri erőforrások egy vagy több fajának megőrzésére irányuló intézkedések, amelyeket a nemzetközi vagy közösségi jog megfelelő szabályaival összhangban fogadnak el és alkalmaznak;
- d) „*átrakodás*”: egy halászhajó fedélzetén található halmennyiség egy részének vagy egészének egy másik hajóra történő áthelyezése;

- e) „*behozatal*”: halászati termékek kihalászott vagy feldolgozott formában történő beléptetése az Európai Közösség területére, beleértve az EK területén található kikötőkben történő átrakodás céljából való beléptetést is;
- f) „*kivitel*”: egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó által halászott halászati termékek harmadik országba irányuló bármely szállítása, beleértve az Európai Közösség területéről, harmadik országokból vagy halászterületekről kiinduló, harmadik országba irányuló szállítást is;
- g) „*újrakivitel*”: a korábban az Európai Közösség területére behozott halászati termékek kihalászott vagy feldolgozott formában történő, az Európai Közösség területéről kiinduló szállítása;
- h) „*regionális halászati irányítószervezet*”: szubregionális vagy regionális szervezet vagy rendszer, amely az azt létrehozó egyezmény vagy megállapodás értelmében a nemzetközi jog által elismert illetékességgel rendelkezik állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések megállapítására a felügyelete alá tartozó nyílt tengeri területeken előforduló, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokra vagy a nagy távolságra vándorló halfajokra vonatkozóan;
- i) „*szereződő fél*”: a regionális halászati irányítószervezetet létrehozó nemzetközi egyezmény vagy megállapodás szerződő fele, valamint az e szervezettel együttműködő államok, jogalanyok vagy halászatot folytató jogalanyok, amelyek e tekintetben az együttműködő nem szerződő fél jogállásával rendelkeznek;
- j) „*észlelés*”: a tagállam hajója, légi járműve vagy a tengeren végzett vizsgálatért felelős illetékes hatósága, vagy egy közösségi halászhajó parancsnoka által olyan halászhajóval kapcsolatban tett bármilyen megfigyelés, amely megfelelhet a 3. cikkben említett egy vagy több kritériumnak;
- k) „*közös halászati művelet*”: két vagy több hajó közötti olyan művelet, amelynek során a halászsákmány valamely hajó halászeszközéből átkerül egy másik hajó halászeszközébe;
- l) „*jogi személy*”: az alkalmazandó nemzeti jog szerint ilyen jogállással rendelkező bármely jogalany, kivéve az államokat, vagy a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket és az állami szervezeteket.

3. cikk – A jogellenes halászati tevékenységekben résztvevő halászhajók

Egy halászhajóról akkor vélelmezhető, hogy jogellenes halászati tevékenységet folytatott, ha bizonyítást nyer, hogy a térségben alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedésekkel ellentétesen a következőképpen járt el:

- a) a lobogó szerinti vagy a megfelelő parti állam által kiállított érvényes bizonyítvány, felhatalmazás vagy engedély nélkül halászott, vagy
- b) súlyos tévedést vétett a fogások, vagy a fogásokkal kapcsolatos adatok rögzítésében vagy bejelentésében, vagy

- c) halászat elől elzárt területen vagy halászati tilalom idején, vagy kvóta nélkül, vagy a kvóta elérését követően halászott, vagy
- d) célzott halászatban vett részt olyan állomány tekintetében, amely moratórium alatt áll, vagy amelyet tilos halászni, vagy
- e) tiltott halász eszközt használt, vagy
- f) a hajó jelöléseit, azonosítóit vagy lajstromozását meghamisította vagy álcázta, vagy
- g) a vizsgálattal kapcsolatos bizonyítékot elleplezte, meghamisította vagy megsemmisítette, vagy
- h) akadályozta a halászati ellenőroket az alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések betartásának ellenőrzésére vonatkozó feladataik ellátásában,, illetve akadályozta a megfigyelőket a közösségi szabályok betartásának figyelemmel kísérésével összefüggő feladataik teljesítésében, vagy
- i) nem teljesítette a hajó megfigyelési rendszer (VMS) követelményeit, vagy
- j) méreten aluli halat fogott ki vagy rakodott ki, vagy
- k) e rendelet rendelkezéseinek megfelelően jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászati tevékenységben résztvevőként azonosított, különösen az Európai Közösségnek a jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászatot folytató hajókra vonatkozó listáján szereplő, vagy egy regionális halászati irányító szervezet ugyanilyen listáján szereplő más hajóra rakodott át, vagy vett vele részt közös halászati műveletekben, vagy támogatott ilyen hajót, vagy biztosította annak újraellátását;

vagy ha

- a) egy regionális halászati irányító szervezet területén annak állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseivel nem összeegyeztethető módon vagy azokat megsértve folytatott halászati tevékenységet, és nem a szervezetben részes állam lobogója alatt közlekedik, vagy
- b) nincs felségjelzése, ennél fogva ismeretlen honosságú hajó.

II. fejezet

Harmadik országok hajóinak kikötői ellenőrzése

I. SZAKASZ – HARMADIK ORSZÁGOK HALÁSZHAJÓINAK A KIKÖTŐBE VALÓ BELÉPÉSÉRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK

4. cikk – A kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés rendszere

- (1) E fejezet megállapítja a tagállamok kikötőibe befutó halászhajók tekintetében a kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés hatékony rendszere fenntartásának általános szabályait és feltételeit a jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása céljából.
- (2) A *vis maior* eseteit kivéve, harmadik országok halászhajói számára tilos a tagállamok kikötőibe történő belépés, a kikötői szolgáltatások nyújtása és az ilyen kikötőkben végzett kirakodási, átrakodási vagy fedélzeti feldolgozási műveletek elvégzése, kivéve, ha teljesítik az e fejezetben előírt követelményeket és a rendelet más megfelelő rendelkezéseit.
- (3) A közösségi vizeken tilos a harmadik országok halászhajói közötti vagy egy ilyen halászhajó és egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó közötti átrakodás, és arra csak a kikötőben kerülhet sor, e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.
- (4) A valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók nem jogosultak a harmadik országok halászhajóiról származó halászsákmány tengeri átrakodására a közösségi vizeken kívül.

5. cikk – Kijelölt kikötők

- (1) A tagállamok olyan kirakodásra szolgáló helyet, vagy a parthoz közeli helyet jelölnek ki (kijelölt kikötők), ahol a halak kirakodására vagy átrakodására irányuló, a (2) bekezdésben említett művelet engedélyezett.
- (2) A kikötői szolgáltatások igénybevétele, valamint a kirakodási, átrakodási és fedélzeti feldolgozási műveletek elvégzése harmadik országok halászhajói számára csak a kijelölt kikötőkben megengedett.
- (3) A tagállamok minden évben legkésőbb január 15-ig eljuttatják a Bizottsághoz a kijelölt kikötők listáját. Az e listát érintő bármely további változásról a változás hatálybalépését megelőzően legalább 15 nappal értesíteni kell a Bizottságot.
- (4) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat), valamint a honlapján közzéteszi a kijelölt kikötők listáját, és az azt érintő bármely változást.

6. cikk – Előzetes értesítés

- (1) Harmadik országok halászhajóinak parancsnoka vagy képviselőik a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább 72 órával értesítik a következő információkról azon tagállam illetékes hatóságait, amelynek kikötőjét vagy kirakodóhelyeit használni kívánják:
 - a) a hajó azonosító jele;
 - b) a rendeletetés szerinti kijelölt kikötő neve, valamint a kikötés, a kirakodás, az átrakodás, a fedélzeti feldolgozás és a szolgáltatások igénybevételének céljai;
 - c) halászati engedély;
 - d) a hajóútról szóló információ;
 - e) a kikötőbe érkezés becsült ideje,
 - f) a fedélzeten tartott halászsákmány;
 - g) az övezet vagy övezetek, ahol a fogásra sor került, legyen az a közösségi halászati övezet, egy harmadik állam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó övezet, vagy a nyílt tenger.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értesítéshez csatolni kell a III. fejezettel összhangban hitelesített fogási tanúsítványt, ha a harmadik ország hajója halászati terméket szállít fedélzetén. A regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott fogási dokumentáció vagy kikötői ellenőrzési rendszer részét képező fogási dokumentumok vagy a kikötő szerinti illetékes hatóság által végzett ellenőrzéssel kapcsolatos formanyomtatványok elismeréséről szóló 14. cikkben megállapított rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni.
- (3) A Bizottság az 52. cikkben megállapított eljárással összhangban korlátozott és megújítható időszakra mentesítheti a harmadik országok halászhajóinak egyes kategóriáit az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, vagy rendelkezhet más értesítési időtartamról, figyelembe véve többek között azon halászterületek, kirakodóhelyek és kikötők közötti távolságot, ahol a kérdéses hajókat lajstromozták vagy listára vették.
- (4) Ezt a cikket a Közösség és valamely harmadik ország által kötött halászati megállapodásokban előírt különös rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

7. cikk – Engedélyezés

- (1) A tagállamok ellenőrzik a harmadik országbeli halászhajók által a 6. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes értesítéssel továbbított információ pontosságát, és a 6. cikk (2) bekezdésében említett fogási tanúsítványban megadott információ pontosságát.

- (2) Harmadik ország halászhajója csak akkor kap engedélyt a kikötőbe történő belépésre, ha az (1) bekezdésben említett információ teljes, és azt a kikötőbe történő belépés előtt a rendelkezésre álló tények alapján ellenőrizték.
- (3) A kirakodás, átrakodás vagy fedélzeti feldolgozás kikötőben történő elvégzésének engedélyezése a benyújtott információk (1) bekezdésben előírtak szerinti ellenőrzésétől, és adott esetben a 2. szakasszal összhangban elvégzett vizsgálat lefolytatásától függ.
- (4) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve, a kikötő szerinti tagállam engedélyezheti a kikötőbe történő belépést és a kirakodás egészét vagy egy részét azokban az esetekben, ha az (1) bekezdésben említett információ nem teljes, vagy ellenőrzése folyamatban van, de ezekben az esetekben raktáron tartják a halat, az illetékes hatóságok ellenőrzése alatt. A halat csak akkor adják ki eladásra, átvételre, vagy szállításra, ha az (1) bekezdésben említett információ beérkezett, vagy az ellenőrzési eljárás befejeződött. Ha ez az eljárás nem fejeződik be a kirakodástól számított 14 napon belül, a kikötő szerinti tagállam a halrakományt lefoglalhatja, és nemzeti szabályaival összhangban rendelkezhet vele.

8. cikk – A kirakodások, átrakodások és fedélzeti feldolgozási műveletek nyilvántartása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országbeli halászhajók által a kikötőikben végzett minden kirakodási, átrakodási és fedélzeti feldolgozási műveletről nyilvántartást vezessenek.
- (2) A tagállamok minden naptári negyedév első hónapjának vége előtt számítógépes adatátvitel útján értesítik a Bizottságot a harmadik országok halászhajói által az előző negyedévben a kikötőikben kirakodott mennyiségekről.

2. SZAKASZ – KIKÖTŐI VIZSGÁLATOK

9. cikk – Általános elvek

- (1) A tagállamok minden évben vizsgálatot folytatnak kikötőikben a harmadik országbeli halászhajók által végzett kirakodások, átrakodások és fedélzeti feldolgozási műveletek legalább 15 %-át illetően.
- (2) Minden esetben vizsgálatot kell folytatni a következő halászhajók tekintetében:
 - a) a 47. cikknek megfelelően észlelt halászhajók;
 - b) az IV. fejezetnek megfelelően a közösségi riasztórendszer szerinti értesítés keretében bejelentett halászhajók;
 - c) a Bizottság által a 25. cikknek megfelelően feltételezhetően jogellenes halászatban résztvevőként azonosított halászhajók;

- d) a feltételezett jogellenes hajók azon listáján szereplő halászhajók, amelyet egy regionális halászati irányítószervezet fogadott el, és amelyről a 29. cikknek megfelelően értesítést küldtek.
- (3) A hajók (2) bekezdésben említett vizsgálata kiterjed a hajó okmányaira, a hajónaplóra, a halászeszközökre, a fedélzeten tárolt fogásra és minden olyan lehetséges bizonyítékra, amely az állítólagos jogellenes halászati tevékenység szempontjából releváns lehet. A vizsgálati eredményről szóló információt azonnal továbbítják a Bizottsághoz vagy az általa kijelölt szervhez.

10. cikk – Ellenőrök

- (1) A tagállamok azonosító okmányt állítanak ki minden ellenőr számára. Az ellenőrök ezt a halászhajó vizsgálatára során magukkal viszik és bemutatják.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrök az e szakaszban megállapított szabályokkal összhangban lássák el feladatukat.

11. cikk – Vizsgálati eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy ellenőreik:
- a) a vizsgálat lefolytatása során a lehető legkevesebb fennakadást okozzák a hajó tevékenységében, és nem okoznak kárt a halrakomány minőségében;
- b) vizsgálati jelentést készítenek, és azt továbbítják hatóságaiknak.
- (2) Az ellenőrök jogosultak megvizsgálni a hajó valamennyi részét, fedélzetét, helyiségét, a (feldolgozott vagy feldolgozatlan) halászsákmányt, a halászeszközt, és bármely olyan dokumentumot, amelyet szükségesnek ítélnék az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint a nemzetközi gazdálkodási és állománymegőrzési intézkedések betartásának ellenőrzéséhez, beleértve a hajónaplót, valamint az anyahajók és szállítóhajók esetében a berakodási iratokat. Az ellenőrök jogosultak a hajóparancsnok vagy az általa kijelölt személy kikérdezésére.
- (3) A vizsgálat magában foglalja a teljes kirakodási vagy átrakodási művelet figyelemmel kísérését, és a kirakodásról szóló előzetes értesítésben rögzített fajonkénti mennyiségek és a kirakodott vagy átrakodott fajonkénti mennyiségek közötti keresztellenőrzéseket.
- (4) Az ellenőrök a parancsnok jelenlétében írják alá a jelentésüket, akinek joga van bármilyen általa lényegesnek tartott információval kiegészíteni vagy kiegészítettetni a jelentést, és aláírni azt. Az ellenőr feltünteti a hajónaplóban, hogy vizsgálatot hajtott végre.

12. cikk – Jogsértésekre alkalmazandó eljárás

- (1) Ha az ellenőr alapos okkal feltételezi, hogy a halászhajó a 3. cikkben megállapított kritériumok szerint jogellenes halászati tevékenységben vett részt:
 - a) jelzi a jogsértést a vizsgálati jelentésben;
 - b) megteszi a szükséges intézkedéseket a jogsértés bizonyítékainak megóvására;
 - c) haladéktalanul megküldi a vizsgálati jelentést a hatóságának.
- (2) Ha a vizsgálat eredményei ésszerű bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a harmadik ország halászhajója a 3. cikkben megállapított kritériumok szerint jogellenes halászati tevékenységben vett részt, a kikötő szerinti állam illetékes hatósága nem engedélyezi az adott hajó számára a kirakodást, az átrakodást vagy a fogás fedélzeti feldolgozását.
- (3) A vizsgálatot folytató tagállam azonnal értesíti a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet a kirakodási, átrakodási vagy fedélzeti feldolgozási műveletek megtagadását érintően a (2) bekezdésnek megfelelően hozott határozatáról, és az értesítéshez csatolja a vizsgálati jelentés eredeti példányát; a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv haladéktalanul továbbítja ezt a vizsgált halászhajó lobogója szerinti állam illetékes hatóságának, a lobogó szerinti vagy a rakományt átrakodó hajó államának küldött másolattal, ha a vizsgált halászhajó átrakodási műveletben vett részt. Az értesítésről készült másolatot adott esetben meg kell küldeni azon regionális halászati irányítószervezet ügyvezető titkárának, amelynek illetékességi területén a fogásra sor került.
- (4) A kikötő szerinti tagállam együttműködik a lobogó szerinti állammal a feltételezett jogsértések kivizsgálásában, és adott esetben a nemzeti jogban előírt szankciók alkalmazásában. Ezen felül, ha a feltételezett jogsértésre harmadik ország vizein került sor, a kikötő szerinti tagállam együttműködik az érintett parti állammal is.

III. fejezet

A harmadik országokból származó halászati termékeknek az EU területére történő belépését szabályozó feltételek

13. cikk – Fogási tanúsítványok

- (1) Tilos a jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászat révén szerzett halászati termékek Közösségbe történő behozatala.
- (2) Az (1) bekezdésben megállapított tilalom hatékonytá tétele érdekében a halászati termékek csak úgy hozhatók be a Közösségbe, ha azokat az e rendelettel összhangban hitelesített és ellenőrzött fogási tanúsítvány kíséri.
- (3) A (2) bekezdésben említett fogási tanúsítványt az azon fogást ejtő hajó vagy hajók lobogója szerinti állam hitelesíti, amelyből a halászati termékek származnak. Annak tanúsítására szolgál, hogy e fogásokra az alkalmazandó törvényi, rendeleti és

közigazgatási rendelkezésekkel, valamint a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedésekkel összhangban került sor.

- (4) A fogási tanúsítvány tartalmazza az 1. mellékletben szereplő mintán meghatározott valamennyi információt, és azt a lobogó szerinti tagállam azon hatósága hitelesíti, amely rendelkezik az információ pontosságának tanúsításához szükséges hatáskörrel.

14. cikk – Regionális halászati irányítószervezetek keretében kölcsönösen elfogadott és hatályos fogási dokumentációs rendszerek

- (1) Azokat a fogási dokumentumokat és kapcsolódó dokumentumokat, amelyeket egy regionális halászati irányítószervezet által elfogadott fogási dokumentációs rendszerrel összhangban hitelesítettek, és amelyeket a Bizottság az e rendeletben foglalt követelményeknek megfelelőnek ismert el, fogási tanúsítványként kell elfogadni az azon fajokból származó termékek tekintetében, amelyekre az ilyen fogási dokumentációs rendszert alkalmazni kell, és a tanúsítványok a 17. cikkkel összhangban a behozatal szerinti tagállamra háruló ellenőrzési követelmények, valamint a 18. cikkben megállapított, a behozatal visszautasítására vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak.
- (2) Az (1) bekezdést azon hatályos rendeletek sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyek a közösségi jogot ilyen fogási dokumentációs rendszerrel egészítették ki.

15. cikk – Halászati termékek közvetett behozatala

- (1) Az egyetlen szállítmányból álló olyan termékek, amelyeket a lobogó szerinti állam területén kívüli területeken szállítanak, és amelyek tekintetében e területeken átrakodásra, tranzitra vagy ideiglenes raktározásra került sor, csak akkor hozhatók be a Közösségbe, ha azokat a lobogó szerinti állam által hitelesített fogási tanúsítvány vagy tanúsítványok kísérik, és azzal a feltétellel, hogy a behozatalért felelős piaci szereplő a behozatal szerinti tagállam hatóságai számára dokumentált bizonyítékot szolgáltat arról, hogy a termékek a vámhatóságok felügyelete alatt álltak az átrakodás, tranzit vagy raktározás szerinti országban, és azokat a kirakodáson, újra berakodáson vagy a jó és eredeti állapotban való megőrzésükre irányuló egyéb műveleten kívül más műveletnek nem vetették alá. Az ilyen tartalmú ellenőrizhető bizonyítékokat a következő módokon kell benyújtani:
 - a) egységes fuvarokmány, amely kiterjed a lobogó szerinti állam területéről kiinduló, az átrakodás, tranzit vagy raktározás szerinti országon történő áthaladásra; vagy
 - b) az átrakodás, tranzit vagy raktározás szerinti ország illetékes hatóságai által kiállított tanúsítvány, amely
 - (i) pontos leírást ad a termékről;
 - (ii) megadja a termékek kirakodásának és újra berakodásának időpontját, és adott esetben a hajók vagy más használt szállítóeszközök nevét; vagy
 - c) újrakiviteli bizonyítvány, amelyet egy regionális halászati irányítószervezet által elfogadott fogási dokumentációs rendszerrel összhangban hitelesítettek, és

amelyet e rendelet alkalmazásában a 14. cikk értelmében elismertek, feltéve, hogy az átrakódás, tranzit vagy raktározás szerinti állam teljesítette a rendszernek az újrakiviteli bizonyítványok hitelesítésével kapcsolatos értesítési követelményeit.

- (2) Az egyetlen szállítmányból álló olyan termékek, amelyeket a lobogó szerinti állam területén kívüli területeken dolgoztak fel, csak akkor hozhatók be a Közösségbe, ha azokat a lobogó szerinti állam által a szállítmányban foglalt termékek feldolgozásához felhasznált halászsákmány tekintetében hitelesített fogási tanúsítvány vagy tanúsítványok kísérik, és azzal a feltétellel, hogy a behozatali műveletért felelős piaci szereplő a behozatal szerinti tagállam hatóságai számára dokumentált bizonyítékot szolgáltat arról, hogy kizárólag a fogási tanúsítványon szereplő halászmányból származó terméket dolgoztak fel. Az ilyen tartalmú ellenőrizhető bizonyítékokat a következő módokon kell benyújtani:
- a) a feldolgozás szerinti állam vámhatóságai által kiadott tanúsítvány, amely:
- (i) pontos leírást ad a feldolgozatlan és feldolgozott termékekről és a vonatkozó mennyiségekről;
 - (ii) tanúsítja, hogy a feldolgozott termékeket kizárólag a fogási tanúsítványo(ko)n szereplő feldolgozatlan termékekből készítették a feldolgozás szerinti államban; vagy
- b) újrakiviteli bizonyítvány, amelyet egy regionális halászati irányítószervezet által elfogadott fogási dokumentációs rendszerrel összhangban hitelesítettek, és amelyet e rendelet alkalmazásában a 14. cikk értelmében elismertek, feltéve, hogy a feldolgozás szerinti állam teljesítette a rendszernek az újrakiviteli bizonyítványok hitelesítésével kapcsolatos értesítési követelményeit.

16. cikk – A tagállami lobogó alatt közlekedő hajók által fogott halászsákmány kivitele

- (1) A tagállami lobogó alatt közlekedő hajók által fogott halászsákmány kiviteléhez a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak a 13. cikk (4) bekezdésében megállapítottak szerint hitelesíteniük kell a fogási tanúsítványt.
- (2) A lobogó szerinti tagállamok értesítik a Bizottságot a fogási tanúsítványok (1) bekezdésben említett hitelesítésére jogosult hatóságaikról.

17. cikk – A fogási tanúsítványok ellenőrzése

- (1) A hitelesített fogási tanúsítványt az Európai Közösség területére történő belépés helyére való megérkezés becsült ideje előtt legalább 72 órával be kell nyújtani azon tagállam illetékes hatóságához, amelybe a terméket be kívánják vinni. A 72 órás határidő csökkenthető, ha a halászati terméket szállító- vagy halászhajón kívüli szállítóeszközzel hozzák be a Közösségbe. E hatóságok ellenőrzik a fogási tanúsítványon szereplő információ pontosságát.
- (2) A tagállamok illetékes hatóságai elvégezhetnek minden olyan ellenőrzést, amelyet szükségesnek ítélnak az (1) bekezdés alkalmazásában, és bármely olyan esetben, amikor megalapozott kétség merül fel. Ezek az ellenőrzések különösen a következőkből állhatnak: a termékek megvizsgálása, a bejelentett adatok ellenőrzése, a dokumentumok meglétének és hitelességének ellenőrzése, a gazdasági szereplők elszámolásainak és más nyilvántartások vizsgálata, a termékek szállítóeszközének és

raktárhelyiségeinek megvizsgálása, és hivatalos kivizsgálás és más hasonló aktus, a halászhajók II. fejezet szerinti kikötői vizsgálatán felül.

- (3) A (2) bekezdés értelmében többek között a következő körülmények támasztanak megalapozott kétséget:
- a) ha a tagállam ellenőrző hatósága okkal kérdőjelezi meg magának a fogási tanúsítványnak vagy a lobogó szerinti tagállam megfelelő hatósága hitelesítő pecsétjének vagy aláírásának a hitelességét.
 - b) ha a tagállam ellenőrző hatósága olyan információ birtokában van, amely megkérdőjelezi a halászhajó megfelelését az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek vagy az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek, illetve az e rendeletben előírt egyéb követelmények halászhajó általi teljesítését;
 - c) ha a halászhajókról, halászati társaságokról, vagy bármely más gazdasági szereplőről feltételezett jogellenes halászati tevékenységgel összefüggésben érkezett bejelentés, beleértve azokat a hajókat, amelyeket egy regionális halászati irányítószervezetnek jelentettek be az e szervezet által abból a célból elfogadott aktus feltételei szerint, hogy összeállítsa azoknak a hajóknak a listáját, amelyek feltételezhetően jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászati tevékenységet folytattak;
 - d) ha lobogó szerinti államokat vagy reexportáló országokat jelentettek be egy regionális halászati irányítószervezetnek az e szervezet által abból a célból elfogadott aktus feltételei szerint, hogy kereskedelmi intézkedéseket alkalmazzon a lobogó szerinti államokkal szemben; és
 - e) ha a közösségi riasztórendszer keretében a IV. fejezet szerint értesítést tettek közzé.
- (4) Az ellenőrzés alkalmazásában a tagállamok illetékes hatóságai segítséget kérhetnek a lobogó szerinti állam vagy azon állam illetékes hatóságaitól, amelynek hatóságai hitelesítették az újrakiviteli bizonyítványt a 15. cikk (1) bekezdésének c) pontjával vagy (2) bekezdésének b) pontjával összhangban, amely esetben
- a) a jogsegély iránti megkeresés megadja azokat az indokokat, hogy a hatóságokban miért merült fel megalapozott kétség a bizonyítvány és a benne foglalt állítások hitelességét és/vagy a termékek állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek való megfelelését illetően. A jogsegély iránti megkeresés alátámasztására továbbítani kell a fogási tanúsítvány másolatát és bármely olyan információt vagy dokumentumot, amely arra enged következtetni, hogy a tanúsítványban szereplő információ pontatlan. E megkeresést haladéktalanul meg kell küldeni a lobogó szerinti vagy a reexportáló állam illetékes hatóságainak;
 - b) az ellenőrzési eljárást az ellenőrzés iránti megkeresésről számított 15 napon belül be kell fejezni. Ha az érintett lobogó szerinti állam illetékes hatóságai nem tudják tartani a határidőt, a tagállam ellenőrző hatóságai a lobogó szerinti

vagy a reexportáló állam kérelmére legfeljebb további 15 nappal meghosszabbíthatják a válaszadásra rendelkezésre álló határidőt.

- (5) A termékek kiadását fel kell függeszteni a vizsgálat és az (1)–(4) bekezdésben említett ellenőrzési eljárás eredményeinek megérkezéséig.
- (6) A tagállamok értesítik a Bizottságot a fogási tanúsítványok (1) bekezdésben említett ellenőrzésére jogosult hatóságairól.

18. cikk – A behozatal visszautasítása

- (1) A 17. cikk (1) bekezdésében említett tagállamok hatóságai további bizonyítékok bekérése vagy a lobogó szerinti államnak küldött jogsegély iránti megkeresés nélkül visszautasítják a halászati termékek Közösségbe történő behozatalát, ha:
 - a) a piaci szereplő nem tudott fogási tanúsítványt bemutatni az érintett termékek tekintetében;
 - b) a behozatalra szánt termékek eltérnek a fogási tanúsítványban említett termékektől;
 - c) a fogási tanúsítványt a 13. cikk (3) bekezdésében említett lobogó szerinti állam hatósága nem hitelesítette;
 - d) a fogási tanúsítvány nem tartalmazza az összes előírt információt;
 - e) a piaci szereplő nem tudja bizonyítani, hogy a halászati termékek megfelelnek a 15. cikk (1) vagy (2) bekezdésében foglalt feltételeknek;
 - f) a fogási tanúsítványon a halászsákmány származása szerinti hajóként megjelölt haláshajó szerepel a jogellenes hajók 26. vagy 29. cikkben említett listáján;
 - g) a fogási tanúsítványt olyan lobogó szerinti állam hatósága hitelesítette, amely államot a 32. cikknek megfelelően nem együttműködő államként azonosítottak.
- (2) A 17. cikk (1) bekezdésében említett tagállamok hatóságai a 17. cikk (4) bekezdése szerinti, segítség iránti megkeresést követően visszautasítják bármely halászati termék Közösségbe történő behozatalát, ha:
 - a) olyan választ kaptak, amely szerint az exportőr nem volt jogosult a fogási tanúsítvány hitelesítésének kérelmezésére;
 - b) olyan választ kaptak, amely szerint a termékek nem felelnek meg az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek, vagy az e fejezet szerinti egyéb feltételek nem teljesülnek;
 - c) a kitűzött határidőn belül nem kaptak választ;
 - d) olyan választ kaptak, amelyek nem tartalmazzák a megkeresésben feltett kérdésekre vonatkozó feleletet.

- (3) Ha a halászati termékek behozatalát az (1) vagy a (2) bekezdés értelmében visszautasítják, a tagállamok lefoglalhatják e termékeket, és a nemzeti szabályoknak megfelelően rendelkezhetnek vele.
- (4) Bárki, akit a határozat közvetlenül és személyében érint, fellebbezhet az illetékes hatóságoknak az (1) vagy (2) bekezdés értelmében hozott határozata ellen. A fellebbezés jogával az érintett tagállam hatályos rendelkezéseinek megfelelően lehet élni.
- (5) A tagállamok hatóságai értesítik a lobogó szerinti államot a behozatal visszautasításáról, és adott esetben azt az államot, amelynek a hatóságai a 15. cikk értelmében hitelesítették az újrakiviteli bizonyítványt. Az értesítés másolatát meg kell küldeni a Bizottságnak.

19. cikk – A lobogó szerinti állam általi értesítés; ellenőrzési és együttműködési megállapodások

- (1) E rendelet alkalmazásában az adott lobogó szerinti állam által hitelesített fogási tanúsítványok akkor fogadhatók el, ha a Bizottság a lobogó szerinti államtól értesítést kapott, amely tanúsítja, hogy
 - a) bevezette azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyeknek a halászhajóinak meg kell felelniük;
 - b) hatóságai felhatalmazással rendelkeznek a fogási tanúsítványban foglalt információ helytállóságának tanúsítására, és egy tagállam általi megkeresés esetén az ilyen tanúsítványok ellenőrzésére. Az értesítés az e hatóságok azonosításához szükséges információkat is tartalmazza.
- (2) A Bizottság adott esetben igazgatási együttműködési megállapodásokat köt a lobogó szerinti államokkal, hogy megkönnyítse a számukra a halászhajók kikötőkbe történő belépésével, a halászati termékek Közösségbe történő behozatalával, és az e rendeletben megállapított ellenőrzési követelményekkel kapcsolatos alakiságok teljesítését. E megállapodások keretét biztosítanak az információcsere és a kölcsönös segítségnyújtás számára, valamint az e rendelet alkalmazási körébe tartozó területeken a bizottsági ellenőrzések lefolytatásához. Az együttműködési megállapodás megkötése azonban nem előfeltétele annak, hogy e fejezet alkalmazandó legyen a bármely állam lobogója alatt közlekedő hajók által fogott halászsákmányból származó behozatalokra.
- (3) Az (1) bekezdésben említett értesítésben közlendő információt és az igazgatási együttműködési megállapodás elveit és elemeit e rendelet 3. melléklete határozza meg.
- (4) A Bizottság tájékoztatja a lobogó szerinti államot az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételéről. Ha a lobogó szerinti állam nem közli a Bizottsággal az (1) bekezdésben említett valamennyi elemet, a Bizottság jelzi a lobogó szerinti állam felé, hogy melyek a hiányzó elemek, és felkéri, hogy küldjön új értesítést.

20. cikk – Újrakivitel

- (1) A fogási tanúsítvány alapján e szakasznak megfelelően behozott halászati termékek újrakivitelét a reexportőr kérelmére az újrakiviteli bizonyítvány azon tagállam illetékes hatóságai általi hitelesítése révén kell engedélyezni, amelyből az újrakivitel kiindul.
- (2) Az újrakiviteli bizonyítvány tartalmazza a 2. melléklethez fűzött formanyomtatványban előírt információkat, és ahhoz csatolni kell a termékek behozatala tekintetében elfogadott fogási tanúsítványok másolatát.
- (3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az újrakiviteli bizonyítványok hitelesítésére és ellenőrzésére jogosult illetékes hatóságokról.

21. cikk – Nyilvántartás-vezetés és terjesztés

- (1) A Bizottság nyilvántartást vezet az államokról és az e fejezet értelmében bejelentett illetékes hatóságokról, amely a következőket tartalmazza:
 - a) azok a tagállamok, amelyek e rendeletnek, azaz a 16. cikk (2) bekezdésének, a 17. cikk (6) bekezdésének, illetve a 20. cikk (3) bekezdésének megfelelően értesítést küldtek a fogási tanúsítványok és újrakiviteli bizonyítványok hitelesítésére és ellenőrzésére jogosult illetékes hatóságokról;
 - b) azok a lobogó szerinti államok, amelyek tekintetében a 19. cikk (1) bekezdése értelmében értesítés érkezett, beleértve azokat, amelyekkel a 19. cikk (2) bekezdésének megfelelően igazgatási együttműködési megállapodást kötöttek.
- (2) A Bizottság a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) közzéteszi az (1) bekezdésben említett államok és megfelelő hatóságaik listáját, és ezt az információt rendszeresen naprakésszé teszi. A Bizottság értesíti a tagállamoknak a fogási tanúsítványok ellenőrzéséért felelős nemzeti hatóságait a lobogó szerinti államnak a fogási tanúsítványok hitelesítéséért és ellenőrzéséért felelős hatóságai adatairól.
- (3) A Bizottság a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) közzéteszi a 14. cikkel összhangban elismert fogási dokumentációs rendszerek listáját, és azt rendszeresen naprakésszé teszi.

IV. fejezet

Közösségi riasztórendszer

22. cikk – Riasztás kibocsátása

- (1) Ha a II., III., V., VI., VII., VIII., X. vagy XII. fejezettel összhangban szerzett információ megalapozott kétséget ébreszt a harmadik országból származó halászhajók vagy halászati termékek által az alkalmazandó törvényi, rendeleti, és közigazgatási rendelkezések vagy a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések betartását illetően, a Bizottság a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) riasztási értesítést tesz közzé, hogy figyelmeztesse a piaci szereplőket, és biztosítsa, hogy a tagállamok e fejezet értelmében meghozzák a megfelelő intézkedéseket az érintett harmadik országok tekintetében.
- (2) A Bizottság ezt az információt haladéktalanul közli a tagállamok hatóságával és az érintett lobogó szerinti állammal, és adott esetben az újrakivitel szerinti állammal.

23. cikk – A riasztás kibocsátását követő intézkedés

- (1) A 22. cikk (2) bekezdésében említett információ kézhezvételekor a tagállamok:
 - a) azonosítják a piaci szereplőknek küldött értesítésben foglalt, korábban behozott halászatitermék-szállítmányokat, és a 17. és a 20. cikkben megállapított rendelkezéseknek megfelelően lefolytatják a fogási tanúsítvány és – adott esetben – az újrakiviteli bizonyítvány ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
 - b) a 17. és a 20. cikkben megállapított rendelkezéseknek megfelelően lefolytatják a fogási tanúsítvány, és adott esetben az újrakiviteli bizonyítvány ellenőrzésére vonatkozó eljárást a halászati termékek minden olyan, behozatalra szánt szállítmányával kapcsolatban, amelyre az értesítés kiterjed;
 - c) azonosítják az értesítésben szereplő halászhajók minden korábbi mozgását, és elvégzik a megfelelő ellenőrzéseket, beleértve a korábban benyújtott fogási tanúsítványok ellenőrzését;
 - d) az értesítésben szereplő halászhajókat a nemzetközi jog szabályainak megfelelően alávetik a szükséges kivizsgálásoknak, nyomozásoknak vagy vizsgálatoknak a tengeren, a kikötőkben vagy bármely más kirakodóhelyen.
- (2) A tagállamok jelentik a Bizottságnak az ellenőrzéseikből levont következtetéseket, az ellenőrzések iránti megkereséseket és az abban az esetben hozott intézkedéseket, ha az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések vagy a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések megsértését állapítják meg.
- (3) Ha a Bizottság úgy határoz, hogy az (1) bekezdés értelmében lefolytatott ellenőrzésekből levont következtetések fényében a megalapozott kétség a továbbiakban nem áll fenn, haladéktalanul:

- a) ilyen tartalmú értesítést tesz közzé a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat), amely hatályon kívül helyezi a korábbi értesítést;
 - b) értesíti a lobogó szerinti államot, és adott esetben az újrakivitel szerinti államot a hatályon kívül helyezésről; és
 - c) értesíti a tagállamokat a megfelelő csatornákon keresztül.
- (4) Ha a Bizottság úgy határoz, hogy az (1) bekezdés értelmében lefolytatott kivizsgálásokból, vizsgálatokból és ellenőrzésekből levont következtetések fényében a megalapozott kétség a továbbiakban is fennáll, haladéktalanul:
- a) naprakésszé teszi a piaci szereplőknek szóló értesítést egy új értesítésnek a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) történő közzétételével;
 - b) értesíti a lobogó szerinti államot, és adott esetben az újrakivitel szerinti államot;
 - c) értesíti a tagállamokat a megfelelő csatornákon keresztül; és
 - d) adott esetben átteszi az ügyet ahhoz a regionális halászati irányítószervezethez, amelynek az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedései sérülhetnek.
- (5) Ha a Bizottság úgy határoz, hogy az (1) bekezdés értelmében lefolytatott kivizsgálásokból, vizsgálatokból és ellenőrzésekből levont következtetések fényében alapos okkal vélhető, hogy a megállapított tények sérthetik az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket vagy a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseket, haladéktalanul:
- a) új értesítést tesz közzé a piaci szereplők számára a honlapján és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat), hogy tájékoztassa őket e megállapításokról;
 - b) értesíti a lobogó szerinti államot és megindítja megfelelő eljárásokat, valamint megteszi a megfelelő lépéseket az V. és VI. fejezettel összhangban;
 - c) adott esetben értesíti az újrakivitel szerinti államot;
 - d) értesíti a tagállamokat a megfelelő csatornákon keresztül;
 - e) adott esetben átteszi az ügyet ahhoz a regionális halászati irányítószervezethez, amelynek az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseit megszeghették.

V. fejezet

A jogellenes halászati tevékenységben érintett hajók azonosítása

24. cikk – Állítólagos jogellenes halászati tevékenységek

- (1) A Bizottság, vagy egy általa kijelölt szerv összegyűjti és elemzi a jogellenes halászati tevékenységekről szóló valamennyi információt:
 - a) amelyet a II., III., IV., VIII., X. és XII. fejezetnek megfelelően szerzett be, vagy
 - b) adott esetben bármely más lényeges információt, mint például:
 - a fogási adatokat;
 - a nemzeti statisztikákból, vagy más megbízható forrásból származó kereskedelmi információt;
 - hajólajstromokat és adatbázisokat;
 - a regionális halászati irányítószervezetek fogási dokumentumait vagy statisztikai dokumentációs programjait;
 - a feltételezett jogellenes hajók észleléséről és az azokon folytatott más tevékenységekről szóló jelentéseket és a jogellenes hajóknak a regionális halászati szervezetek által bejelentett vagy elfogadott listáját;
 - bármely más lényeges információt, amelyet többek között a kikötőkből és a halászterületekről szereztek be.
- (2) A tagállamok mindenkor benyújtják a Bizottsághoz mindazt a további információt, amely lényeges lehet az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájának összeállítása tekintetében. A Bizottság, vagy egy általa kijelölt szerv az információt, valamint a szolgáltatott bizonyítékot közli a tagállamokkal és az érintett lobogó szerinti államokkal.
- (3) A Bizottság, vagy egy általa kijelölt szerv aktát vezet minden egyes olyan hajóról, amely a jelentések szerint állítólag jogellenes halászati tevékenységben érintett, és ezt a aktát naprakésszé teszi, ha új információ kerül a birtokába.

25. cikk – Feltételezett jogellenes halászati tevékenységek

- (1) A Bizottság azonosítja azokat a hajókat, amelyekről a 24. cikknek megfelelően elegendő információt szerzett be ahhoz, hogy feltételezze, hogy e hajók jogellenes halászati tevékenységben vehetnek részt, ami a lobogó szerinti államban hivatalos kivizsgálás lefolytatását indokolja.

- (2) A Bizottság a lobogójuk alatt közlekedő érintett hajóik állítólagos jogellenes tevékenységének kivizsgálása iránti hivatalos megkereséssel értesíti azokat a lobogó szerinti államokat, amelyek hajóit az (1) bekezdéssel összhangban azonosították. Az értesítés:
- a) a lobogó szerinti államhoz címzett, arra irányuló hivatalos megkeresést tartalmaz, hogy az állam hozza meg az ahhoz szükséges valamennyi intézkedést, hogy az állítólagos jogellenes halászati tevékenységet kivizsgálja és e vizsgálat eredményeit időben megossza a Bizottsággal;
 - b) a lobogó szerinti államhoz címzett, arra irányuló hivatalos megkeresést tartalmaz, hogy az állam hozzon azonnali végrehajtási intézkedést, ha az érintett haláshajóval szemben megfogalmazott vád megalapozottnak bizonyul, és tájékoztassa a Bizottságot a meghozott intézkedésekről;
 - c) értesíti a hajók tulajdonosát vagy adott esetben üzemeltetőjét a következményekről, amelyek akkor merülnek fel, ha a hajót a 36. cikkben megállapítottak szerint felveszik az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájára. A lobogó szerinti államot felkérjük arra is, hogy szolgáltatson információt a Bizottságnak a hajó tulajdonosait vagy adott esetben az üzemeltetőket illetően, annak biztosítására, hogy őket szükség esetén meg lehessen hallgatni a 26. cikk (3) bekezdésével összhangban.
- (3) A Bizottság közli a tagállamokkal a jogellenes tevékenységben feltételezhetően részt vevő hajókról szóló információt annak érdekében, hogy megkönnyítse e hajók rendszeres kikötői ellenőrzésének a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban történő végrehajtását.

26. cikk – Az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listája

- (1) A Bizottság összeállítja az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listáját. E listán azok a hajók szerepelnek, amelyekkel kapcsolatban, a 24. és 25. cikk értelmében tett lépések alapján, az e rendeletnek megfelelően megszerzett információból megállapítható, hogy jogellenes halászati tevékenységekben vesznek részt, és amelyek lobogó szerinti állama nem hozott hatékony intézkedést e tevékenységekre válaszul.
- (2) A Bizottság felkéri azokat a lobogó szerinti államokat, amelyek hajói szerepelnek az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listáján, hogy
- a) értesítsék a hajók tulajdonosát arról, hogy a hajót felvették az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájára, valamint a felvételt alátámasztó okokról és a listára vételből eredő következményekről, a 36. cikkben megállapítottak szerint, és
 - b) hozzanak meg minden szükséges intézkedést, hogy ezeket a jogellenes halászati tevékenységeket felszámolják, beleértve szükség esetén e hajók lajstromból való törlését vagy halászati engedélyének visszavonását, és tájékoztassa a Bizottságot a meghozott intézkedésekről.

- (3) Mielőtt a Bizottság felvenne egy hajót az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájára, az érintett hajó tulajdonosa, és adott esetben üzemeltetője tudomására hozza mindazokat a tényeket, amelyek alátámasztják a hajónak a jogellenes halászatban való részvételével kapcsolatos gyanút, és biztosítja a tulajdonos, és adott esetben üzemeltetők számára a lehetőséget, hogy meghallgassák őket.
- (4) Ha a Bizottság úgy határoz, hogy felveszi a hajót az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájára, értesíti a hajó tulajdonosát és – adott esetben – üzemeltetőjét e határozatról és az annak alapjául szolgáló indokokról.
- (5) A Bizottságra a (3) és (4) bekezdés alapján háruló kötelezettségeket a lobogó szerinti államnak a hajóval kapcsolatos elsődleges felelőssége sérelme nélkül kell alkalmazni, és csak amennyiben a hajótulajdonos és üzemeltető azonosításáról szóló megfelelő információ a Bizottság rendelkezésére áll.

27. cikk – Hajók törlése az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájáról

- (1) A Bizottság törli a hajót az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájáról, ha a hajó lobogó szerinti állama igazolja, hogy
 - a) a hajó nem vett részt egyetlen olyan jogellenes halászati tevékenységben sem, amelyek tekintetében a listára felvették, vagy
 - b) hatékony intézkedést hoztak a kérdéses jogellenes halászati tevékenységre válaszul, beleértve többek között az eljárás indítását és kellően szigorú szankciók kiszabását.
- (2) A Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listáján szereplő hajó tulajdonosa, vagy adott esetben az üzemeltetője kérelmet nyújthat be a Bizottsághoz az ilyen hajó jogállásának felülvizsgálata céljából, a lobogó szerinti államnak az (1) bekezdés értelmében vett tétlensége esetén. A Bizottság csak akkor mérlegeli a hajónak a listáról való törlését, ha a következő feltételek teljesülnek:
 - a) a hajó listára vételétől számítva eltelt legalább két év, amely alatt nem érkezett további bejelentés a Bizottsághoz a hajó állítólagos jogellenes halászati tevékenységéről a 24. cikknek megfelelően;
 - b) a tulajdonos átadja a hajó jelenlegi működésére vonatkozó információkat, amelyek igazolják, hogy működése teljes mértékben megfelel a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek és/vagy a bármely olyan halászatra alkalmazandó állománymegőrzési intézkedéseknek, amelyben a hajó részt vesz;
 - c) a Bizottság meggyőződött arról, hogy az érintett hajó, a tulajdonosa vagy üzemeltetői nem ápolnak sem közvetett, sem közvetlen kapcsolatot más olyan hajókkal vagy üzemeltetőkkel, amelyek feltételezhetően vagy bizonyítottan részt vesznek jogellenes halászati tevékenységben.

28. cikk – Az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájának tartalma, nyilvánossága és karbantartása

- (1) Az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listája minden egyes hajó tekintetében a következő adatokat tartalmazza:
 - a) név és esetleges korábbi nevek;
 - b) lobogó és esetleges korábbi lobogók;
 - c) tulajdonos és az esetleges korábbi tulajdonosok, beleértve a haszonélvezőket;
 - d) üzemeltető és esetleges korábbi üzemeltetők;
 - e) a hajó hívójele és esetleges korábbi hívójelei;
 - f) Lloyds-/IMO-szám (ha van);
 - g) fényképek, ha vannak;
 - h) a jogellenes hajók listájára történő első felvétel időpontja;
 - i) azon tevékenységek összefoglalása, amelyek a hajó listára való felvételét indokolják, valamint az e tevékenységekről ismertető és az azokat bizonyító valamennyi megfelelő dokumentumra történő hivatkozás.
- (2) A Bizottság meghoz minden szükséges intézkedést a jogellenes hajókra vonatkozó európai közösségi lista nyilvánosságának biztosítására, beleértve annak a Halászati Főigazgatóság honlapján való közzétételét.
- (3) A listát rendszeresen naprakésszé kell tenni, valamint gondoskodni kell egy olyan rendszerről, amely a lista frissítéseiről kérésre automatikusan értesíti a tagállamokat, a regionális halászati irányítószervezeteket és a civil társadalom bármely olyan tagját, aki úgy kívánja. Ezenfelül, a Bizottság a hajólistát továbbítja az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének és a regionális halászati irányítószervezeteknek, hogy az Európai Közösség és e szervezetek között javítsa a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló együttműködést.

29. cikk – A jogellenes hajók regionális irányítószervezetek által elfogadott listája

- (1) A 26. cikkben említett hajókon felül, a jogellenes hajóknak a regionális irányítószervezetek által elfogadott listáján szereplő hajókat automatikusan felveszik az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájára. E hajóknak az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listájáról való törlése a tekintetükben a megfelelő regionális halászati irányítószervezet által hozott határozattól függ.
- (2) A Bizottság minden évben, a jogellenes halászati tevékenységekben feltételezhetően és bizonyítottan részt vevő hajók listáinak a regionális halászati irányítószervezetektől történő kézhezvételét követően a tagállamokat értesíti e listákról.

- (3) A Bizottság haladéktalanul értesíti a tagállamokat a (2) bekezdésben említett listák bármely kiegészítéséről, a listákról való törlésről és/vagy a listák módosításáról, amikor e változások bekövetkeznek. A 36. cikk a regionális halászati irányítószervezetek így módosított, a jogellenes hajók listáján szereplő hajókra alkalmazandó, a tagállamoknak küldött, róluk szóló értesítés időpontjától.

VI. fejezet

Nem együtt működő harmadik államok

30. cikk – A nem együttműködő harmadik államok azonosítása

- (1) A Bizottság az 52. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően azonosítja azokat a harmadik államokat, amelyeket a jogellenes halászati tevékenységek elleni küzdelemben nem együttműködő állammak tekint.
- (2) Ez az azonosítás a II. III., IV., V., VIII., X. és XII. fejezet értelmében szerzett információk, vagy adott esetben bármely más releváns információ felülvizsgálatán alapul, mint például a fogási adatok, a nemzeti statisztikákból és más megbízható forrásból szerzett kereskedelmi információk, hajólajstromok és adatbázisok, a regionális halászati irányítószervezetek fogási dokumentumai vagy statisztikai dokumentációs programjai, a jogellenes hajók regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott listája, valamint bármely olyan információ, amelyet a kikötőkben vagy a halászterületeken szereztek.
- (3) Egy államot akkor azonosíthatnak nem együttműködő állammaként, ha elmulasztja a nemzetközi jog szerint rá, mint kikötő szerinti, parti vagy piac szerinti államra háruló azon kötelezettségének teljesítését, hogy intézkedést hozzon a jogellenes halászati tevékenységek megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (4) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság elsődlegesen az érintett állam következők tekintetében hozott intézkedéseinek vizsgálatára támaszkodik:
- a) olyan ismétlődő jogellenes halászati tevékenységek, amelyeket a lobogója alatt közlekedő hajók vagy az állampolgárai, vagy a vizein közlekedő vagy kikötőit használó hajók által elkövettként vagy támogatottként megfelelően dokumentáltak, vagy
 - b) a jogellenes halászati tevékenységből származó halászati termékeknek az állam piacára történő belépése.
- (5) E célból a Bizottság figyelembe veszi:
- a) hogy az érintett állam hatékonyan együttműködik-e a Közösséggel, a jogellenes halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálása, az azokról szóló visszacsatolás, és az azok nyomon követése iránti, Bizottság általi megkeresésekre történő válaszadással;

- b) hogy az érintett állam hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e a jogellenes halászati tevékenységekért felelős piaci szereplőkkel szemben, és különösen, hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e az elkövetőknek az e tevékenységekből származó haszontól való megfosztására;
 - c) a figyelembe vett jogellenes halászati tevékenységek megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága,
 - d) a fejlődő országok tekintetében, az illetékes hatóságai meglévő kapacitása.
- (6) A következő tényezőket szintén figyelembe veszik:
- a) a nemzetközi halászati jogi aktusoknak, mint például az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének, Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi ENSZ-megállapodásnak, és a nyílt tengeren a nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. évi FAO-megállapodásnak az érintett államok általi elfogadása vagy az azokhoz történő csatlakozása;
 - b) az érintett állam jogállása, mint a nemzetközi halászati irányítószervezetek szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele, vagy az abba való beleegyezése, hogy alkalmazza az e szervezetek által megállapított állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseket;
 - c) az érintett állam bármely olyan cselekedete vagy mulasztása, amely csökkenthette az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, vagy nemzetközi állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát.
- (7) Adott esetben, e cikk végrehajtása során kellő mértékben figyelembe kell venni a fejlődő országok sajátos, különösen a halászati tevékenységek nyomon követésével, ellenőrzésével és felügyeletével kapcsolatos korlátait.

31. cikk – A nem együttműködő harmadik államként azonosított államokkal szembeni lépések

- (1) A Bizottság haladéktalanul értesíti a 30. cikkben megállapított kritériumoknak megfelelően nem együttműködő államként azonosítható államokat, és ebbe az értesítésbe belefoglalja:
- a) az azonosítás alapjául szolgáló okot vagy okokat, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal együtt;
 - b) a lehetőséget, hogy írásban válaszoljanak a Bizottságnak az azonosításról szóló határozat tekintetében, és közöljenek egyéb vonatkozó információkat, például az azonosítást cáfoló bizonyítékokat, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési tervet, vagy a helyzet javítására tett lépéseket;

- c) a nem együttműködő államként való azonosítás következményeit, a 37. cikkben előírtak szerint.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értesítésbe belefoglal egy arra irányuló megkeresést is, hogy az érintett állam hozzon meg minden szükséges intézkedést a kérdéses jogellenes tevékenységek beszüntetésére és az ilyen intézkedések jövőbeni megelőzésére, valamint a 30. cikk (6) bekezdésének c) pontjában említett cselekedet vagy mulasztás orvoslására.
- (3) A Bizottság értesítését és megkeresését több mint egy kommunikációs eszközzel továbbítja az érintett államnak. A Bizottság törekszik az értesítés kézhezvételéről szóló megerősítésnek az érintett államtól történő megszerzésére.

32. cikk – A nem együttműködő államok listájának összeállítása

- (1) A 31. cikkben előírt eredmények és lépések fényében a Bizottság az 52. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja a nem együttműködő államok listáját.
- (2) A Bizottság az érintett államot haladéktalanul értesíti annak nem együttműködő államként történő azonosításáról és a 37. cikknek megfelelően alkalmazott intézkedésekről, és felkéri, hogy javítson a jelenlegi helyzeten, továbbá tanácsot ad az annak biztosítására hozott intézkedésekről, hogy a hajói megfeleljenek az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek.
- (3) A Bizottság határozatáról a tagállamokat is haladéktalanul értesíti, és felkéri őket, hogy biztosítsák a 37. cikkben elfogadott intézkedések azonnali végrehajtását. A tagállamok értesítik a Bizottságot az e kérelemre válaszul hozott bármely intézkedésükről.

33. cikk – Törlés a nem együttműködő államok listájáról

- (1) A Bizottság az 52. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően törli az adott államot a nem együttműködő államok listájáról, ha az érintett állam bizonyítja, hogy a listára vételére okot adó helyzetet kiküszöbölte. A törlési határozatban figyelembe kell venni azt is, hogy az azonosított érintett államok olyan konkrét intézkedéseket hoztak-e, amelyek révén a helyzet tartós javulása érhető el.
- (2) Az (1) bekezdés értelmében hozott határozatot követően a Bizottság haladéktalanul értesíti a tagállamokat a 37. cikkben említett intézkedéseknek az érintett állam tekintetében történő megszüntetéséről.

34. cikk – A nem együttműködő államok listájának nyilvánossága

A Bizottság az alkalmazandó bizalmassági követelményekkel összhangban meghoz minden szükséges intézkedést a nem együttműködő államokra vonatkozó lista nyilvánosságának biztosítására, beleértve a Halászati Főigazgatóság honlapján való közzétételt. A listát rendszeresen naprakésszé teszik, és a Bizottság olyan rendszert biztosít, amely a frissítésekről kérésre automatikusan értesíti a tagállamokat, a regionális halászati irányítószervezeteket és a civil társadalom bármely tagját. Ezenfelül a Bizottság továbbítja a nem együttműködő államok listáját az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének és a regionális halászati irányítószervezeteknek, hogy az Európai Közösség és e szervezetek között javítsa a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló együttműködést.

35. cikk – Rendkívüli intézkedések

- (1) Ha bizonyítást nyer, hogy egy állam által hozott intézkedések aláássák valamely regionális halászati irányítószervezet állománymegőrzési és gazdálkodási erőfeszítéseit, a Bizottság jogosult olyan rendkívüli intézkedéseket elfogadni, amelyek legfeljebb hat hónapig maradnak hatályban. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli intézkedések időbeli hatályának legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítására.
- (2) A rendkívüli intézkedések többek között arra terjednek ki, hogy:
 - a) az érintett állam lobogója alatt közlekedő hajó nem léphet be a tagállamok kikötőibe, a *vis maior* esetét kivéve;
 - b) a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók nem folytathatnak közös halászati műveleteket az érintett állam lobogója alatt közlekedő hajóval;
 - c) a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók nem halászhatnak az érintett állam joghatósága alatt álló vizeken;
 - d) nem adható át élő hal az érintett állam joghatósága alatt álló vizeken folytatott haltenyésztés céljából;
 - e) az érintett állam lobogója alatt közlekedő hajók által fogott élő halak nem vehetők át egy tagállam joghatósága alá tartozó vizeken folytatott haltenyésztés céljából.
- (3) A rendkívüli intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Az intézkedésről értesíteni kell a tagállamokat, és azt közzé kell tenni a *Hivatalos Lapban*.

VII. fejezet

A jogellenes tevékenységekben érintett hajók és államok tekintetében hozott intézkedések

36. cikk – Az Európai Közösség jogellenes hajókra vonatkozó listáján szereplő hajók tekintetében hozott intézkedések

A 26. cikkben említett hajókra a következő intézkedéseket kell alkalmazni:

- a) a lobogó szerinti tagállamok nem nyújtanak be halászati engedély iránti kérelmet a Bizottsághoz a jogellenes hajók tekintetében;
- b) a jelenlegi halászati engedélyeket vagy a lobogó szerinti tagállam által a jogellenes hajók tekintetében kiállított különleges halászati engedélyeket vissza kell vonni;
- c) egy harmadik ország lobogója alatt közlekedő jogellenes hajók nem halászhatnak a Közösség vizein, és tilos azokat kibérelni;
- d) a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók semmilyen módon nem támogatják a jogellenes hajók listáján szereplő hajókat, nem kezdenek velük halfeldolgozási műveletekbe, és nem vesznek részt velük átrakodási vagy közös halászati műveletekben;
- e) a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő jogellenes hajók csak honi kikötőjükbe léphetnek be, más közösségi kikötőbe nem, a *vis maior* esetét kivéve. Egy harmadik ország lobogója alatt közlekedő jogellenes hajók nem léphetnek be egy tagállam kikötőjébe, a *vis maior* esetét kivéve. Mindazonáltal valamely tagállam engedélyezheti egy jogellenes hajó számára a kikötőbe történő belépést, ha a fedélzeten található halászsákmány, és adott esetben a regionális halászati irányítószervezet által elfogadott állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések értelmében tiltott halászeszközöket elkobozzák. A tagállamok ezenkívül elkobozzák az azon jogellenes hajók fedélzetén található halászsákmányt, és adott esetben a regionális halászati irányítószervezet által elfogadott állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések értelmében tiltott halászeszközöket is, amely hajó *vis maior* vagy vészhelyzet miatt kapott engedélyt a tagállam kikötőibe történő belépésre;
- f) a valamely harmadik ország lobogója alatt közlekedő jogellenes hajók számára a kikötőkben nem biztosítható élelmiszer vagy üzemanyag, vagy más szolgáltatás, a *vis maior* esetét kivéve;
- g) a valamely harmadik ország lobogója alatt közlekedő jogellenes hajók nem változtathatják meg legénységük összetételét, kivéve, ha az *vis maior* esetén szükséges;
- h) a tagállamok visszautasítják lobogójuk megadását a jogellenes hajók számára;
- i) tilos az ilyen hajók által fogott halászati termékek behozatala, és ennek megfelelően az e termékeket kísérő fogási tanúsítványokat nem fogadják el, és nem hitelesítik;

- j) tilos a jogellenes hajókról származó halászati termékek feldolgozási célú kivitele vagy újrakivitele.

37. cikk – A nem együttműködő államok tekintetében hozott intézkedések

A 32. cikkben említett államokra a következő intézkedéseket kell alkalmazni:

- a) tilos az ezen államok lobogója alatt közlekedő ilyen hajók által fogott halászati termékek Közösségbe történő behozatala, és ennek megfelelően az e termékeket kísérő fogási tanúsítványok nem fogadhatók el; abban az esetben, ha az államot a 30. cikk értelmében azzal az indokkal azonosították nem együttműködő államként, mert nem fogadott el megfelelő intézkedéseket egy adott állományt vagy fajt érintő jogellenes halászati tevékenységekre vonatkozóan, a tilalom vonatkozhat csak erre az állományra vagy fajra is;
- b) közösségi piaci szereplők számára tilos az ezen államok lobogója alatt közlekedő haláshajók beszerzése;
- c) tilos egy tagállam lobogója alatt közlekedő haláshajó lobogójának ilyen állam lobogójára történő lecserélése;
- d) a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő hajók tekintetében nem engedélyezik bérleti megállapodások megkötését ezen államokkal;
- e) tilos a közösségi haláshajók ezen államokba irányuló kivitele;
- f) tilos egy tagállam állampolgára és az ilyen államok közötti magánkereskedelmi megállapodás, amely arra irányul, hogy az adott tagállam lobogója alatt közlekedő valamely hajó használhassa ezen államok halászati lehetőségeit;
- g) tilos egy tagállam lobogója alatt közlekedő és egy ilyen állam lobogója alatt közlekedő hajók által végzett közös halászati művelet;
- h) a tagállamok tájékoztatják az importőröket, átrakodókat, felvásárlókat, felszerelés-beszállítókat, bankárokat, és más szolgáltatókat a halászati tevékenységekhez kapcsolódóan ezen államok bármelyikének állampolgáraival folytatott ügyletekhez társuló kockázatokról;
- i) a Bizottság javaslatot tesz az ezen államokkal kötött, meglévő kétoldalú halászati megállapodások vagy halászati partnerségi megállapodások felmondására;
- j) a Bizottság nem kezdeményez tárgyalásokat kétoldalú halászati megállapodások vagy halászati partnerségi megállapodások megkötésére ezekkel az államokkal.

VIII. fejezet Állampolgárok

38. cikk – jogellenes halászatban résztvevő vagy azt támogató állampolgárok

- (1) A tagállamok együttműködnek egymással és a harmadik országokkal, és meghoznak valamennyi szükséges intézkedést a nemzeti és közösségi joggal összhangban annak érdekében, hogy:
 - a) biztosítsák, hogy a joghatóságuk alá tartozó állampolgárok ne támogassák a jogellenes halászatot, beleértve a 26. cikkben említett hajók fedélzetén végzett munkát, vagy ne vegyenek részt abban;
 - b) azonosítsák azokat az állampolgárokat, akik a jogellenes halászati tevékenységben érintett hajók üzemeltetői vagy haszonélvezői.
- (2) A lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket, az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseikre is figyelemmel és azokkal összhangban, hogy:
 - a) meggyőződjenek arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó természetes vagy jogi személyek részt vesznek-e jogellenes halászati tevékenységben,
 - b) megfelelő intézkedést hozzanak az a) pontban említett, megerősített tevékenységekre válaszul.
- (3) Minden tagállamban egyetlen hatóság felelős az e cikkben említett állampolgárok tevékenységeiről szóló információ összegyűjtésének és ellenőrzésének összehangolásáért, valamint a Bizottságnak szóló jelentéstételért, és a Bizottsággal folytatott együttműködésért.

39. cikk – Megelőzés és szankció

- (1) A tagállamok állampolgárai értesítik illetékes hatóságukat a harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajókkal összefüggő jogi, haszonélvezeti vagy pénzügyi érdekeltségre, vagy ilyen halászhajók ellenőrzésére vonatkozó bármely információról. A tagállamok biztosítják, hogy ezen értesítés elmulasztását nemzeti joguk szerint megfelelően szankcionálják.
- (2) A tagállamok állampolgárai nem adnak el vagy visznek ki hajókat a 26. cikkben említett hajók üzemeltetésében, irányításában vagy tulajdonlásában érintett piaci szereplőknek.
- (3) Az importőrök, átrakodók, felvásárlók, fogyasztók, felszerelés-beszállítók, bankárok, biztosítók és más szolgáltatók nem folytatnak üzleti tevékenységet a 26. cikkben említett hajókkal, vagy kereskednek jogellenes halászatból származó halakkal vagy halászati termékekkel.

- (4) A közösségi jogban az állami alapokra vonatkozóan megállapított egyéb rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok nem adnak állami támogatást a nemzeti támogatási programok keretében vagy közösségi alapokból olyan piaci szereplőknek, akik a 26. cikkben említett halászhajók üzemeltetésében, irányításában vagy tulajdonlásában érintettek.
- (5) A tagállamok információt szereznek az állampolgáraik és harmadik országok közötti olyan megállapodások meglétéről, amelyek lehetővé teszik a lobogójuk alatt közlekedő hajók lobogójának ilyen harmadik ország lobogójára történő lecserélését. Erről az érintett hajók listájának benyújtásával tájékoztatják a Bizottságot.

IX. fejezet

Azonnali végrehajtási intézkedések, szankciók és járulékos szankciók

40. cikk – Alkalmazási kör

E fejezetet a következőkre kell alkalmazni:

- a) a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó területen vagy tengeri vizeken elkövetett súlyos jogsértések, és
- b) közösségi halászhajók vagy közösségi állampolgárok által elkövetett súlyos jogsértések.

41. cikk – Súlyos jogsértések

E rendelet alkalmazásában súlyos jogsértés:

- a) a 3. cikkben megállapított kritériumoknak megfelelően jogellenes halászati tevékenységnek minősülő tevékenység;
- b) a 26. cikkben említett, jogellenes halászatban résztvevő halászhajókkal szándékosan folytatott üzleti tevékenység;
- c) a jogellenes halászatból származó halászati termékekkel folytatott szándékos kereskedelem;
- d) a halászati termékeknek a Közösségbe irányuló, e rendelettel ellentétes behozatala.

42. cikk – Azonnali végrehajtási intézkedések

- (1) Amennyiben egy természetes vagy jogi személyt a 41. cikkben említett súlyos jogsértés elkövetésével gyanúsítanak, vagy ilyen tett elkövetése közben érnek tetten, a tagállamok teljes körű nyomozást kezdenek a jogsértés kivizsgálására, valamint nemzeti jogukkal összhangban és a jogsértés súlyosságától függően azonnali végrehajtási intézkedéseket hoznak, például a következőket:

- a) a halászati tevékenységek azonnali beszüntetése;
 - b) a hajó kikötőbe történő átirányítása;
 - c) a szállítójármű más helyre történő átirányítása vizsgálat céljából;
 - d) biztosíték elrendelése;
 - e) a jogellenes halászeszközök, halászsákmány vagy halászati termék lefoglalása;
 - f) az érintett hajó vagy szállítójármű ideiglenes feltartóztatása;
 - g) a halászati engedély felfüggesztése.
- (2) A végrehajtási intézkedéseknek olyan jellegűnek kell lenniük, hogy megelőzzék a jogsértés folytatását, és az illetékes hatóságok számára lehetővé tegyék az érintett súlyos jogsértéssel kapcsolatos nyomozás befejezését.

43. cikk – A súlyos jogsértésekre kiszabott szankció

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a súlyos jogsértést elkövető természetes személy, vagy az e jogsértésért felelős jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióval legyen büntethető, amelynek legnagyobb összege természetes személyek esetében legalább 300 000 EUR, jogi személyek esetében pedig legalább 500 000 EUR.
- (2) A tagállamok alkalmazhatnak olyan rendszert, amelyben a pénzbírság arányos a halászati erőforrásokban vagy az érintett tengeri környezetben okozott kárral, a jogsértés elkövetésével elért, vagy az attól várt pénzügyi előnnyel, vagy bármely olyan értékkel, amely a természetes vagy jogi személy pénzügyi helyzetére utal, feltéve, hogy e rendszer lehetővé teszi olyan maximális pénzbírságok kiszabását, amelyek természetes személyek esetében legalább 300 000 EUR-val, jogi személyek esetében pedig legalább 500 000 EUR-val egyenlők.
- (3) Azok a tagállamok, amelyekben az eurót még nem vezették be, az euro és a valutájuk közötti, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [...] -án/-én közzétett átváltási árfolyamot alkalmazzák.

44. cikk – A szankciók és járulékos szankciók összesített szintje

A szankciók és járulékos szankciók összesített szintjét úgy kell kiszámítani, hogy a felelősöket hatékonyan megfosszák az általuk elkövetett súlyos jogsértésből származó gazdasági haszontól. E célból a 42. cikk értelmében hozott intézkedéseket is figyelembe kell venni.

45. cikk – Járulékos szankciók

Az e fejezetben előírt szankciókhoz más szankciók vagy intézkedések is kapcsolódhatnak, különösen:

- a) a jogsértésben érintett hajó zár alá vétele;
- b) a hajó ideiglenes feltartóztatása;
- c) a tiltott halászeszközök, halászsákmány vagy termék elkobzása;
- d) a halászati engedély felfüggesztése vagy visszavonása;
- e) a halászati jogok csökkentése vagy visszavonása;
- f) új halászati jogok megszerzésére való jogosultságból történő ideiglenes vagy állandó kizárás;
- g) az állami segélyekhez vagy támogatásokhoz való hozzáférésből való átmeneti kizárás.

46. cikk – A jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyeket a 41. cikkben említett súlyos jogsértésekért felelősségre lehessen vonni, ha e jogsértéseket az ő javukra követte el bármely olyan, egyedül vagy a jogi személy egy adott testületének tagjaként eljáró személy, aki a jogi személynél a következőkön alapuló meghatározó pozícióval rendelkezik:
 - a) a jogi személy képviselőjének joga, vagy
 - b) a jogi személy nevében való döntéshozatal joga, vagy
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés joga.
- (2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyt felelősségre lehessen vonni, ha az (1) bekezdésben említett személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 41. cikkben említett jogsértésnek a jogi személy javára egy, a felügyelete alatt álló személy általi elkövetését.
- (3) A jogi személy felelőssége nem zárja ki az azon természetes személyek elleni eljárást, akik az érintett jogsértésben elkövetőként, felbujtóként vagy bűnsegédként vesznek részt.

X. fejezet

Egyes regionális halászati irányítószervezetekben a hajók észlelésére vonatkozóan elfogadott rendelkezések végrehajtásáról

47. cikk – Észlelés a tengeren

- (1) E fejezet rendelkezéseit az ICCAT-ban, a CCAMLR-ben és az IOTC-ben elfogadott, tengeri észlelésre vonatkozó szabályok alkalmazási körébe tartozó halászati tevékenységekre kell alkalmazni. E fejezet alkalmazási körét 2012-ben felül kell vizsgálni.
- (2) Ha egy tagállam hajója, légi járműve vagy a tengeri vizsgálatért felelős illetékes hatósága olyan tevékenységet folytató halászhajót észlel, amely jogellenes halászati tevékenységnek minősülhet, erről haladéktalanul jelentést tesz. E jelentések, és az e halászhajókon a tagállamok által folytatott nyomozások eredményei használható bizonyítéknak tekintendők az e rendeletben előírt különböző azonosítási és végrehajtási mechanizmusok végrehajtása során.
- (3) Abban az esetben, ha egy közösségi halászhajó parancsnoka a (2) bekezdésben említett tevékenységet folytató másik halászhajót észlel, arról a lehető legtöbb információt igyekszik dokumentálni, többek között a következőket:
 - a) a halászhajó neve és leírása;
 - b) a halászhajó hívójele;
 - c) a halászhajó lajstromszáma és adott esetben a Lloyds-/IMO-szám;
 - d) a halászhajó lobogó szerinti állama;
 - e) a halászhajó földrajzi helyzete (szélességi és hosszúsági fok) az első észleléskor;
 - f) az első észlelés napja/UTC-ideje;
 - g) az észlelést alátámasztó fénykép vagy fényképek a halászhajóról;
 - h) az érintett hajó megfigyelt tevékenységére vonatkozó bármely egyéb lényeges információ.
- (4) Az észlelési jelentéseket haladéktalanul meg kell küldeni az észlelő hajó lobogója szerinti tagállam illetékes hatóságának, amely azt haladéktalanul továbbítja a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek. A Bizottság, vagy az általa kijelölt szerv ezt követően haladéktalanul tájékoztatja az észlelt halászhajó lobogója szerinti államot. A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv ezt követően továbbítja az észlelési jelentést valamennyi tagállamnak, és adott esetben a megfelelő halászati irányítószervezetek ügyvezető titkárnak, hogy a szóban forgó szervezetek további lépéseket tegyenek az általuk elfogadott intézkedésekkel összhangban.

- (5) Az a tagállam, amelyhez egy regionális halászati irányítószervezet szerződő felének illetékes hatóságától észlelési jelentés érkezik be az adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajó tevékenységéről, haladéktalanul értesíti a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet a jelentésről és valamennyi lényeges információról; a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv ezt követően továbbítja ezt az információt az érintett halászati irányítószervezet ügyvezető titkárának, hogy az adott szervezet szükség esetén további lépéseket tegyen az általa elfogadott intézkedésekkel összhangban.
- (6) E cikket azon regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott szigorúbb rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni, amely szervezeteknek a Közösség szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele.

48. cikk – Az észlelt hajókra vonatkozó információk átadása

- (1) Azok a tagállamok, amelyek kellően dokumentált információt szereztek az észlelt halászhajókkal kapcsolatban, ezt az információt haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz vagy az általa kijelölt szervhez.
- (2) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv megvizsgálja az állampolgárok, a civil társadalmi szervezetek, beleértve a környezetvédelmi szervezetek, valamint a halászati vagy halkereskedelmi érdekeket képviselők által átadott, az észlelt halászhajókról szóló kellően dokumentált információt is.

49. cikk – Az észlelt halászhajókkal kapcsolatos nyomozás

- (1) A tagállamok haladéktalanul és teljes körűen kivizsgálják a saját lobogójuk alatt közlekedő, a 47. cikknek megfelelően észlelt halászhajók tevékenységeit.
- (2) A tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb a 47. cikk (4) bekezdésében említett észlelési jelentésről szóló értesítéstől számított két hónapon belül értesítik a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet a lobogójuk alatt közlekedő észlelt hajókkal kapcsolatban hozott vagy tervezett intézkedés részleteiről. Megfelelő rendszerességgel jelentést kell küldeni a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek az észlelt halászhajó tevékenységeivel kapcsolatos nyomozás alakulásáról. A nyomozás végén záró jelentést kell küldeni a nyomozás kimeneteléről a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek.
- (3) Az érintett lobogó szerinti tagállamon kívüli tagállamok ellenőrzik, hogy a jelentésben szereplő észlelt halászhajók folytattak-e tevékenységet a joghatóságuk alatt álló vizeken, vagy hogy az e hajókról származó halászati termékeket kirakodták-e a területükön, vagy behozták-e oda, és megvizsgálják a vonatkozó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések betartásával kapcsolatos előéletüket. A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet, valamint az érintett lobogó szerinti tagállamot az ellenőrzéseik és nyomozásaik eredményéről.
- (4) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv értesíti az összes tagállamot a (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően szerzett információról.

- (5) E cikket a 2371/2002/EK tanácsi rendelet V. fejezete rendelkezéseinek és azon regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott rendelkezéseknek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amely szervezeteknek a Közösség szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele.

XI. cikk

A tagállamok közötti, a tagállamok és a harmadik államok, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti kölcsönös segítségnyújtás, valamint a jogellenes halászatra vonatkozó információs rendszer

50. cikk

- (1) A tagállamoknak az e rendelet végrehajtásáért felelős közigazgatási hatóságai együttműködnek egymással, a harmadik államok közigazgatási hatóságaival és a Bizottsággal, hogy biztosítsák e rendelet betartását.
- (2) Ebből a célból kölcsönös segítségnyújtási rendszer jön létre, amely magában foglal egy automatizált információs rendszert, nevezetesen a „jogellenes halászatra vonatkozó információs rendszert”, hogy az illetékes hatóságokat segítse a jogellenes halászati tevékenységek megelőzésében, kivizsgálásában és üldözésében.
- (3) Az e fejezet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat az 52. cikkben megállapított eljárással összhangban kell elfogadni.

XII. cikk

Záró rendelkezések

51. cikk – Végrehajtás

Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket az 52. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

52. cikk – A bizottság eljárása

- (1) A Bizottság munkáját a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 30. cikke alapján létrehozott bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikke alkalmazandó.
- (3) Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időszak hossza egy hónapban kerül rögzítésre.
- (4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

53. cikk – Jelentéstételi kötelezettség

- (1) A tagállamok minden évben legkésőbb április 30-ig jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz az e rendeletnek az előző naptári év során történő alkalmazásáról.
- (2) A tagállamok által benyújtott jelentések és a saját észrevételei alapján a Bizottság háromévente jelentést készít, amelyet benyújt a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez.
- (3) A Bizottság az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 év elteltével elvégzi e rendeletnek a jogellenes halászati tevékenységekre gyakorolt hatásának értékelését.

54. cikk – Hatályon kívül helyezés

A 2847/93/EK tanácsi rendelet 28b. cikkének (2) bekezdése, 28e., 28f. és 28g. cikke, az 1093/94/EK tanácsi rendelet, az 1447/1999/EK tanácsi rendelet, az 1936/2001/EK tanácsi rendelet 8., 19a., 19b., 19c., 21., 21b. és 21c. cikke, a 601/2004/EK tanácsi rendelet 26a., 28., 29., 30. és 31. cikke hatályát veszti.

A hatályukat veszítő rendeletekre tett hivatkozásokat az e rendeletre tett hivatkozásoknak kell tekintetni.

55. cikk – Hatályba lépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

A III. fejezet csak a rendelet hatálybalépésétől számított egy évet követően alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én

*a Tanács részéről
az elnök*

I. MELLÉKLET – Az Európai Közösség fogási tanúsítványa

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG FOGÁSI TANÚSÍTVÁNYA							
A dokumentum száma							
A TERMÉKRE VONATKOZÓ SZAKASZ							
1. Hitelesítő hatóság							
Név		Cím			Tel. Fax		
2. A halászhajó neve		Lobogó – Honi kikötő és lajstromszám			Hívójel		IMO/Lloyds-szám (ha van)
Halászati engedély száma – Érvényessége		Inmarsat-szám, telefax-szám, telefonszám, email cím (ha van)					
3. A termék leírása			A feldolgozás engedélyezett típusa			4. Hivatkozás az alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedésekre	
Faj	A termék kódja	Fogási terület(ek), időpontok	Becsült élő súly (kg)	Kirakodási számt becslött tömeg (kg)	Ellenőrzött kirakodott tömeg (kg)		
5. A hajóparancsnok nyilatkozata: Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos, valamint hogy a fogásra az alkalmazandó állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedésekkel összhangban került sor. Név – Aláírás – Pecsét:							
6. Nyilatkozat a tengeri átrakodásról A halászhajó parancsnoka				Aláírás és dátum	Átrakodás Időpont/Terület/Helyzet	Becsült tömeg (kg)	
Név							
Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos.							
Az átvevő hajó parancsnoka		Aláírás	A hajó neve		Hívójel	IMO/Lloyds-szám (ha van)	
Név							
Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos.							
7. Átrakodás engedélyezése kikötőterületen:							
Név		Hatóság		Aláírás		Pecsét (Bélyegző)	
Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos							
Név	Hatóság	Aláírás	Cím	Tel.	Kirakodási kikötő	A kirakodás időpontja	Pecsét (Bélyegző)
8. A szállításra vonatkozó szakasz: A kivitel szerinti ország Kikötő/repülőtér/egyéb indító hely				7. Az exportőr nyilatkozata: Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos.			
A hajó neve és lobogója A járat száma, a légi fuvarlevél száma A tehergépkocsi felségjele és rendszáma A vasúti fuvarlevél száma Egyéb fuvarokmány:			Konténer-szám(ok): lista csatolva	Név	Cím	Aláírás	
9. A lobogó szerinti állam hatósága általi hitelesítés: Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos		Név/Beosztás	Aláírás	Dátum	Pecsét (Bélyegző)		
10. Az importőr nyilatkozata:				Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos.			
A címzett/importőr neve		Cím	Város	Dátum	Aláírás	A termék KN-kódja	
Manipuláció mentességi igazolás		Hivatkozások					

11. Importellenőrzés				
Hatóság	Hely	Behozatal engedélyezve*	Behozatal felfüggesztve*	Ellenőrzés kérése – dátum
Beléptetési okmány (ha van)	Szám		Dátum	Hely

*A megfelelő rész megjelölendő

II. MELLÉKLET – Az Európai Közösség újrakiviteli bizonyítványa

Az Európai Közösség újrakiviteli bizonyítványa

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÚJRAKIVITELI BIZONYÍTVÁNYA						
A bizonyítvány száma		Dátum			Tagállam	
1. Az újrakivitt termék leírása				A behozott termék leírása:		
Faj	A termék KN-kódja	Kivitt nettó tömeg (kg)	Faj	A termék KN-kódja	Behozott nettó tömeg (kg)	A fogási tanúsítvány száma, kelte
2. A reexportőr igazolása: Igazolom, hogy a fenti információ teljes, megfelel a valóságnak és pontos, valamint hogy a fenti termék a mellékelt fogási tanúsítvánnyal behozott termékből származik.						
Név	Cím	Aláírás	Dátum			
3. Hatóság						
Név/Beosztás	Aláírás	Dátum	Pecset (Bélyegző)			
4. Újrakiviteli ellenőrzés						
Hely:						
Újrakivitel engedélyezve*	Újrakivitel felfüggesztve*	Ellenőrzés kérése – dátum*			Újrakiviteli nyilatkozat száma és kelte	

III. MELLÉKLET – A lobogó szerinti állam általi értesítések, ellenőrzési és együttműködési megállapodások

1. A lobogó szerinti állam értesítéseinek tartalma a 19. cikk szerint

A Bizottság felkéri a lobogó szerinti államokat, hogy küldjenek értesítést a területükön található azon hatóságok nevééről, címéről és hivatalos pecsénymatáról, amelyek felhatalmazással rendelkeznek a következőkre:

- a lobogójuk alatt közlekedő hajók lajstromozása;
- a hajóik számára halászati engedélyek megadása, visszavonása;
- a fogási tanúsítványra vonatkozó formanyomtatvány-minták továbbítása az 1. melléklet szerinti mintának megfelelően;
- a 13. cikkben említett fogási tanúsítványokban szereplő információ helytállóságának tanúsítása, és e tanúsítványok hitelesítése;
- azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazása, ellenőrzése és végrehajtása, amelyeket a hajóiknak be kell tartaniuk;
- e fogási tanúsítványok ellenőrzésének elvégzése annak érdekében, hogy a tagállamok illetékes hatóságait segítsék a 19. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási együttműködés révén;

ezen értesítések naprakésszé tétele.

2. A regionális halászati irányítószervezetek által elfogadott fogási dokumentációs rendszerek.

- Ha egy regionális halászati irányítószervezet által elfogadott fogási dokumentációs rendszert e rendelet alkalmazásában fogási dokumentációs rendszernek ismertek el, a lobogó szerinti állam e fogási dokumentációs rendszer szerinti értesítéseit úgy kell tekinteni, hogy azokat e melléklet 1. pontjában megállapított rendelkezésekkel összhangban tették, és e melléklet rendelkezéseit megfelelően alkalmazhatónak kell tekinteni.

3. A 19. cikkben említett, a lobogó szerinti államokkal kötött együttműködési megállapodások

A Bizottság tárgyalásokat kezdeményezhet a 19. cikkben említett lobogó szerinti államokkal, hogy megállapodást kössenek az e rendeletben a fogási tanúsítványokra előírt rendelkezések végrehajtásáról.

E megállapodások a következő elveknek felelnek meg:

- Együttműködési eszközöket állapítanak meg annak biztosítására, hogy az Európai Közösségbe behozott halászati termékek az alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek vagy az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseknek megfelelően fogott halászsákmányból származnak.
- Megkönnyítik a lobogó szerinti államok számára a halászhajók kikötőkbe való belépésével, a halászati termékek behozatalával, és a fogási tanúsítványokra a II. és III. fejezetben megállapított ellenőrzési követelményekkel kapcsolatos alakiságok teljesítését.
- Rendelkeznek a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv által abból a célból végzett helyszíni ellenőrzések lefolytatásáról, hogy meggyőződjenek a megállapodás hatékony végrehajtásáról.
- Rendelkeznek a két oldal közötti információcserére szolgáló keretrendszer létrehozásáról a megállapodás végrehajtásának támogatására.